

VIII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zwołany zostanie w I kwartale 1980 roku

Towarzysz EDWARD GIEREK wygłosił referat Biura Politycznego KC PZPR

XV Plenum KC PZPR określiło aktualne zadania w rolnictwie

Powołanie komisji dla przygotowania VIII Zjazdu partii

WARSZAWA (PAP)

W Warszawie odbyło się 12 bm. XV plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Obradom przewodniczył I sekretarz KC — Edward Gierek.

W obradach plenum uczestniczyli zaproszeni przedstawiciele władz centralnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego z prezesem Naczelnego Komitetu Stanisławem Gucwą, a także działacze państwowi, naukowcy i praktycy z dziedziny rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Na porządku dziennym obrad: referat Biura Politycznego KC PZPR o aktualnej sytuacji w rolnictwie, przyjęcie uchwały o zwołaniu VIII Zjazdu PZPR.

Przemówienie I Sekretarza KC PZPR

— publikujemy na str. 3

Pod przewodnictwem tow. Edwarda Gierka obradowało XV Plenum KC PZPR.

Foto: CAF — Langda — telefoto

UCHWAŁA

Komitet Centralny postanawia zwołać VIII Zjazd PZPR w I kwartale 1980 r.

Komitet Centralny upoważnia Biuro Polityczne do podjęcia niezbędnych prac przygotowawczych oraz powołuje dla przygotowania Zjazdu komisję w następującym składzie:

Edward Gierek — I sekretarz Komitetu Centralnego PZPR

Genowefa Adamczewska — sekretarz Komitetu Łódzkiego Franciszek Adamkiewicz — minister przemysłu maszyn ciężkich i rolniczych

Zdzisław Andruszkiewicz — prezes RSW „Prasa” Książka — Ruch

Edward Babiuch — członek Biura Politycznego, sekretarz KC

Jerzy Bafia — członek CKKP, minister sprawiedliwości

Adam Baldys — członek KC, górnik przodowy w kopalni „Czerwone Zagłębie” w Zagórzu woj. katowickie

Waldemar Baranek — I sekretarz KZ kopalni „Sosnowiec” woj. katowickie

Kazimierz Barcikowski — z-ca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz Komitetu Krakowskiego

Józef Barek — członek KC, redaktor naczelny „Trybuny Ludu”

Józef Baryla — z-ca członka KC, I z-ca szefa GZP WP, generał dywizji

Tadeusz Bejm — członek KC, minister, I z-ca prezesa NIK

Włodzimierz Berutowicz — członek Prezydium CKKP, I prezes Sądu Najwyższego

Eugeniusz Białe — członek KC, formierz-brygadista w Zakładach Mechanicznych „Zamech” w Elblągu

Zbigniew Bialecki — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Suwałkach

Józef Białej — członek KC, ślusarz-brygadista w Pomorskich Zakładach Budowy Maszyn „Zremb-Makrum” w Bydgoszczy

Bolesław Boguszewski — członek KC, doker-trymer w Spółdzielni Portowym Szczecin — Wspinoujcie

Paweł Bożyk — kierownik Zespołu Doradców Naukowych I sekretarza KC

Janusz Brych — członek KC, I sekretarz KW w Szczecinie

Ryszard Bryk — I sekretarz KW w Skierniewicach

Józef Buziński — członek KC, I sekretarz KW w Bielsku-Białej

Zbigniew Chodyła — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Kaliszu

Stanisław Cieślak — członek KC, I sekretarz KW w Legnicy

Stanisław Ciosek — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Jeleniej Górze

Kazimierz Czernielewski — I sekretarz KZ w Dolickim Kombinacie Rolnym woj. szczecińskiego

Lucjan Czubiński — z-ca członka KC, prokurator generalny PRL

Józef Czyrek — z-ca członka KC, wiceminister spraw zagranicznych

Krzysztof Dąbrowski — członek KC, kierownik Wydziału Organizacyjnego KC

Wit Drapich — członek KC, wiceprzewodniczący OK FJN

Zdzisław Drewnowski — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Przemyślu

Czesław Drozdowicz — członek KC, bosman w Polskich Linjach Oceanicznych, woj. gdańskie

Ludwik Drożdż — członek KC, I sekretarz KW we Wrocławiu

Tadeusz Fiarbach — członek KC, I sekretarz KW w Gdańsku

Ryszard Frelek — sekretarz KC

Stanisław Gabrielski — z-ca członka KC, przewodniczący ZG SZSP

Leonard Gadzinowski — członek KC, dyrektor Kombinatu Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej Bartoszyce, woj. olsztyńskie

Bogdan Gawroński — kierownik Wydziału Kultury KC

Zbigniew Gertych — członek CKR, dyrektor Instytutu Warzywnictwa w Skierniewicach

Stanisław Gęhala — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Tarnowie

Adam Głazur — z-ca członka KC, minister budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

Zbigniew Głowacki — I sekretarz KW w Słupsku

Manfred Gorywoda — kierownik Wydziału Planowania i Analiz Gospodarczych KC

Stefan Goralik — członek KC, ślusarz-orkarz w Fabryce Samochodów Malolitrażowych w Bielsku-Białej

Antoni Górny — z-ca członka KC, kierownik Wydziału Ogólnego KC

Janusz Górski — minister nauki, szkolnictwa wyższego i techniki

Mieczysław Grad — z-ca członka KC, sekretarz CRZZ

Tadeusz Grabski — członek KC, I sekretarz KW w Koninie

Eugeniusz Grochal — członek KC, minister, przewodniczący PKC

Jerzy Grochmalicki — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Wałbrzychu

Mieczysław Grudzień — członek KC, minister d/s kombatanów

Zdzisław Grudzień — członek Biura Politycznego KC, I sekretarz KW w Katowicach

Józef Grygiel — członek KC, I sekretarz KW w Częstochowie

Zofia Grzbiel-Nowicka — I sekretarz KW w Siedlcach

Tadeusz Hałajda — I sekretarz KW w Tarnobrzegu

Mieczysław Hebda — członek KC, I sekretarz KW w Zielonej Górze

Henryk Jabłoński — członek Biura Politycznego KC, przewodniczący Rady Państwa, przewodniczący OK FJN

Mieczysław Jagielski — członek Biura Politycznego KC, wiceprezes Rady Ministrów

Kazimierz Janiak — I sekretarz KW w Płocku

Piotr Jaroszewicz — członek Biura Politycznego KC, prezes Rady Ministrów

Tadeusz Jaroszewski — członek KC, dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii PAN

Wojciech Jaruzelski — członek Biura Politycznego KC, minister obrony narodowej, generał armii

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

WARTOŚĆ: 560.610 RZEMIELNICY

TRYBUNA
ROBOTNICZA

1 STRON

CENA
1 ZŁ

MAGAZYN
ŚRODA

DIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Na zaproszenie
I Sekretarza KC PZPR

Premier Indii
przybywa
do Polski

WARSZAWA (PAP)

Ważnym wydarzeniem w polsko-indyjskich stosunkach dyplomatycznych będzie rozpoczęcie się 14 bm. oficjalna wizyta w naszym kraju premiera rządu Republiki Indii Morarji Desai. Wizyta, składana na zaproszenie I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka i prezesa Rady Ministrów — Piotra Jaroszewicza, posłuży dalszemu umocnieniu tradycyjnej przyjaźni narodów obu krajów, przyczyni się do rozszerzenia współpracy w wielu dziedzinach. Spotkania i rozmowy wybitnego męża stanu Indii z członkami przedstawicielami naszego życia politycznego i państwowego, obejmą szeroki zakres tematów — od zagadnień współpracy politycznej, gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej do problematyki roli i udziału obu państw w utrwalaniu pokoju, odprężeniu i międzynarodowego bezpieczeństwa. Stąd też wizyta swoim zasięgiem oraz wagą wykracza poza sferę stosunków dwustronnych i będzie mieć niewątpliwie doniosłe znaczenie międzynarodowe.

Komentarz PAP czyt. str. 8

Przygotowania do spotkania
Leonida Breżniewa i Jimmy Cartera

Ważny etap umacniania
pokoju i współpracy

WIEDEN (PAP)

W Wiedniu dobiegają końca przygotowania do spotkania Leonida Breżniewa i Jimmy Cartera. Przywódca radziecki oczekiwany jest tu 15 bm. natomiast amerykański przybędzie o dzień wcześniej, aby móc się dostosować do różnicy między czasem amerykańskim i środkowoeuropejskim.

Zdaniem kol poinformowanych, obaj mężowie stanu odbędą w dniach 15-17 bm. 4 spotkania robocze. Natomiast 18 bm. złożą podpisy pod drugim radziecko-amerykańskim porozumieniem w sprawie ograniczenia strategicznych broni ofensywnych SALT II. Ceremonia złożenia podpisów pod tym dokumentem odbędzie się w wielkiej sali rezydencji na zamku Hofburg.

Austriackie środki masowego przekazu przyniosły wiele informacji na temat zbliżającego się radziecko-amerykańskiego spotkania na najwyższym szczeblu. Przytacza się w szczególności słowa Leonida Breżniewa, w których radziecki przywódca wyraził życzenie, aby jego spotkanie z prezydentem Jimmy Carterem stało się ważnym etapem w dalszym rozwoju stosunków między ZSRR i USA. Cytuje się również oświadczenie Leonida Breżniewa podkreślające znaczenie wiedeńskiego spotkania z punktu widzenia umocnienia pokoju, bezpieczeństwa i współpracy między obu mocarstwami oraz odprężenia w stosunkach międzynarodowych.

Na Ballhausplatz w Wiedniu, gdzie mieszczą się siedziby Urzędu Prezydenckiego, Urzędu Kancelarskiego i Ministerstwa Spraw Zagranicznych, nie tak się zadowolenia, że radziecko-amerykańskie spotkanie na najwyższym szczeblu odbędzie się właśnie w stolicy neutralnej Austrii. Podkreśla się tu, że gabinet kanclerza Bruno Kreisky'ego zawsze pojmował ową neutralność jako aktywne zaangażowanie w odprężeniowy dialog między Wschodem i Zachodem.

Otwarcie nowych dróg ku rozbrojeniu czyt. str. 8

Świadectwo ukończenia szkoły podstawowej już w rękę — dla ósmoklasistów i ich kolegów zaczyna się wakacje.

Dla nich to był naprawdę ostatni dzwonek. 83 ósmoklasistów Szkoły Podstawowej nr 57 w Katowicach po raz ostatni zasiadło w ławkach.

— To były dobre klasy — mówi dyrektor mgr Józef Niedziela — wszyscy otrzymali promocję, wszyscy znaleźli miejsca w wybranych przez siebie szkołach.

W woj. katowickim wakacje rozpocznie 27 tys. dzieci, w bielskim 27,5 tysięcy a w częstochowskim 83 tysięcy. Wszystkie one mają zapewnić miejsca na obozach, koloniach, półkoloniach.

Już we wtorek po południu z katowickiego dworca kolejowego wyjechał pierwszy pociąg kolonijny nad morze. Około 550 dzieci pracowników Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali oraz górników kop. „Zabrze” udało

Dla uczniów szkół podstawowych
zakończył się rok owocnej nauki

Już wakacje...

(Informacja własna)

Złot przodowników nauki

i pracy społecznej

12 bm. w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Bielsku-Białej odbył się I Wojewódzki Złot Przodowników Nauki i Pracy Społecznej.

W zlocie, odbywającym się pod hasłem „Rzetelna praca — pomnażamy dorobek 35-lecia PRL” uczestniczyło ponad 4 tys. chłopców i dziewcząt, najlepszych uczniów i uczennic z grona 160 tys. dzieci i młodzieży uczęszczających do szkół woj. bielskiego.

120 przodującym uczniom i uczennicom szkół z Podbeskidzia wręczono świadectwa szkolne.

Na polach trwają prace pielęgnacyjne

W Mierzęcicach dobrze gospodarują

W wielkoprzemysłowym regionie katowickim istnieją 73 rolnicze spółdzielnie produkcyjne gospodarujące na ponad 20 tys. ha ziemi uprawnej. W br. założono tu już sześć kolejnych zespołowych gospodarstw rolnych, wśród nich RSP Mierzęcice, którą odwiedziłyśmy wczoraj.

— Poprzedniej nocy spadł upragniony deszcz. Był to deszcz na wagę złota — powiada współzałożyciel mierzęcickiej RSP Edward Nowak, zajmujący się mechanizacją prac polowych. Za kierownicą jednego z pięciu nowiutkich ciągników nabytych przez

mierzęcickich spółdzielców wraz z kolegami maszyn towarzyszących, spotykamy na polu Zygmunta Siedzińskiego i brygadę Stanisława Nabrdzika (patrz zdjęcie).

Za chwilę — stwierdza młody traktorzysta — przystąpimy do chemicznego zwalczania stonki ziemniaczanej. Uporamy się z nią szybko tak, jak uwolniliśmy nasze pola od chwastów.

Spółdzielcy z Mierzęcic ukierunkowali swoje liczące już blisko 100 ha zespołowe gospodarstwo na zaradkowanie walczyków dla polzb wszystkich rolników w gminie oraz na chów bydła mlecznego.

Uchwała

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

Zenon Jaskowski — I sekretarz KZ w Zakładach Mechanicznych „Cegielski” w Poznaniu

Ryszard Jendrzej — członek KC, ślusarz — operator dźwigu w Fabryce Maszyn Rolniczych „Agromet” w Strzelcach Opolskich woj. opolskie

Jan Jonak — I sekretarz KZ w kopalni „Lenin” woj. katowickie

Władysław Juszkiewicz — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Białymstoku

Jan Kaczmarek — członek CKR, sekretarz naukowy PAN

Franciszek Kaim — członek KC, minister hutnictwa

Jan Kamiński — członek KC, minister, prezes CZSR „Samopomoc Chłopska”

Władysław Kandefer — członek CKRP, I sekretarz KW w Krośnie

Stanisław Kania — członek Biura Politycznego, sekretarz KC

Bolesław Kapitan — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Toruniu

Alojzy Karkoszka — sekretarz KC I sekretarz Komitetu Warszawskiego

Kazimierz Kąkol — z-ca członka KC, minister, kierownik Urzędu d/s Wyznań

Eugenia Kempa — z-ca członka KC, przewodnicząca Krajowej Rady Kobiet Polskich

Józef Kępa — członek Biura Politycznego, KC, minister administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska

Henryk Kisiel — z-ca członka KC, minister finansów

Leon Klonica — członek KC, minister rolnictwa

Henryk Konopacki — minister przemysłu chemicznego

Aleksander Kopce — z-ca członka KC, minister przemysłu maszynowego

Bolesław Koperski — członek KC, I sekretarz Komitetu Łódzkiego

Henryk Kostecki — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Nowym Sączu

Leon Kotarba — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Rzeszowie

Bolesław Kowalczyk — z-ca członka KC, stółnik w hucie „Zawiercie” woj. katowickie

Stanisław Kowalczyk — członek Biura Politycznego KC, minister spraw wewnętrznych

Adam Kowalik — z-ca członka KC, minister handlu wewnętrznego i usług

Alfred Kowalski — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Pile

Waldemar Kowalski — I sekretarz KW w Łodzi

Władysław Kozdra — członek KC, I sekretarz KW w Koszalinie

Roman Kozioł — z-ca członka KC, mistrz ślusarski w Fabryce Silników Elektrycznych „Tamel” w Tarnowie

Stanisław Król — członek KC, przewodniczący Zarządu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej „Nowy Świat”, woj. kaliskie

Władysław Krucewicz — członek Biura Politycznego KC, przewodniczący CRZZ

Władysław Kruk — I sekretarz KW w Lublinie

Jerzy Kuberski — członek KC, kierownik Wydziału Organizacji Społecznych, Sportu i Turystyki KC

Stanisław Kukuryka — prezes CZSBM

Stanisław Kulcsa — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Lesznie

Zdzisław Kuroski — członek Sekretariatu KC, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego, Handlu i Spożycia KC

Zdzisław Legowski — członek KC, wojewoda katowicki

Włodzimierz Lejczak — członek „Przedsiębiorstwa CKR, minister górnictwa

Jan Leś — członek KC, przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Górników w Katowicach

Tadeusz Lubiejewski — redaktor naczelny „Trybuny Robotniczej” w Katowicach

Zdzisław Łuciński — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Ciechanowie

Ryszard Łabuś — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Gorzowie Wlkp.

Arkadiusz Łaszewicz — przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej

Edward Łojewski — I sekretarz KM-G w Mońkach woj. białostockie

Jadwiga Łokaj — członek KC, wiceminister handlu wewnętrznego i usług, prezes CZSS „Spółem”

Tadeusz Łomnicki — członek KC, aktor, rektor Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie

Elwira Łucowska — członek Prezydium CKR, dyrektor szkoły podstawowej w Poznaniu

Jerzy Łukaszewicz — z-ca członka Biura Politycznego, sekretarz KC

Stanisław Mach — z-ca członka KC, minister przemysłu lekkiego

Jarema Maciszewski — z-ca członka KC, kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KC

Józef Majchrzak — członek KC, I sekretarz KW w Bydgoszy

Jerzy Majewski — członek KC, prezydent miasta stołecznego Warszawy

Ludwik Maźniak — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Zamościu

Alojzy Melich — członek CKKP, prezes Oddziału PAN w Katowicach

Maria Milczarek — członek KC, minister pracy, płac i spraw społecznych

Mirosław Milewski — z-ca członka KC, wiceminister spraw wewnętrznych

Stefan Misiaszek — członek KC, przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej

Mieczysław Moczar — członek KC, prezes Najwyższej Izby Kontroli

Jerzy Muszyński — kierownik Wydziału Pracy Ideowo-Wychowawczej KC

Zygmunt Najdowski — członek KC, minister kultury i sztuki

Witold Nowacki — prezes PAN

Józef Nowotny — członek KC, I sekretarz KF w hucie im. Lenina w Krakowie

Zygmunt Oleniak — członek CKKP, kierownik Biura Listów i Inspekcji KC

Jerzy Olszewski — członek KC, minister handlu zagranicznego i gospodarki morskiej

Stefan Olszowski — członek Biura Politycznego, sekretarz KC

Henryk Pacjan — I sekretarz KG, gmina Bedzino, woj. koszański

Józef Pajestka — członek KC, profesor Uniwersytetu Warszawskiego

Teodor Palimaka — członek KC, kierownik Wydziału Administracyjnego KC

Wacław Piątkowski — kierownik Wydziału Zagranicznego KC

Antoni Piela — naczelnik miasta Przeworsk, woj. przemyskie

Józef Pińkowski — sekretarz KC

Urszula Płażewska — członek KC, pónozosznica w Zakładach Przemysłu Pónozoszniczego „Feniks” w Łodzi

Antoni Poloninski — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Elblągu

Tadeusz Porębski — członek KC, rektor Politechniki Wrocławskiej

Janusz Prokopiak — członek KC, I sekretarz KW w Radomiu

Jerzy Putrament — członek KC, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Literatów Polskich

Jan Puzoń — członek KC, rolnik we wsi Rzeczyca, woj. tarnobrzeskie

Tadeusz Pyka — członek KC, wiceprezes Rady Ministrów

Mieczysław Rakowski — członek KC, redaktor naczelny „Polityki”

Kazimierz Rokoszewski — członek KC, kierownik Wydziału Prasy, Radia i Telewizji KC

Bohdan Rolinski — członek CKR, redaktor naczelny „Życia Warszawy”

Janusz Roszkowski — z-ca członka KC, redaktor naczelny PAP

Mieczysław Róg-Swiótek — z-ca członka KC, redaktor naczelny „Chłopskiej Drogi”

Tadeusz Rudolf — członek KC, minister — I zastępca przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów

Zygmunt Rybicki — z-ca członka KC, rektor Uniwersytetu Warszawskiego

Władysław Sasor — członek KC, brigadysta w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Mielsku, woj. rzeszowski

Włodzimierz Sawczuk — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef GZP WP, generał broni

Florian Siwicki — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Sztabu Generalnego WP, generał broni

Stanisław Skłodowski — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Piotrkowie Trybunalskim

Zbigniew Skoczylas — członek KC, malarz ceramiki w Zakładach Porcelany i Porcelitu w Chodzieży, woj. pilskie

Jerzy Smyczyński — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Ostrołęce

Ryszard Socha — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Białej Podlaskiej

Irena Sroczynska — członek KC, sekretarz CRZZ

Roman Stachoń — członek KC, wiceprzewodniczący CRZZ, przewodniczący WRZZ w Katowicach

Bogusław Stachura — z-ca członka KC, wiceminister spraw wewnętrznych

Wacław Stanisławski — członek KC, szlifier w Fabryce Samochodów Osobowych w Warszawie

Tadeusz Stasiak — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Sieradzu

Zygmunt Stępień — członek KC, kierownik Wydziału Kadr KC

Maciej Szczepański — członek KC, przewodniczący Komitetu d/s Radia i Telewizji

Andrzej Szozda — minister energetyki i energii atomowej

Waldemar Szpallński — I sekretarz KW w Łomży

Jan Szydlak — członek Biura Politycznego KC, wiceprezes Rady Ministrów

Edward Szymański — z-ca członka KC, I sekretarz KW we Wrocławiu

Eugeniusz Szyr — członek KC, minister Urzędu Gospodarki Materialowej

Stanisław Ślaski — naczelnik gminy Pepowo, woj. leszczyński

Marian Sliwiński — z-ca członka KC, minister zdrowia i opieki społecznej

Henryk Świdorski — z-ca członka KC, I sekretarz KW w Chelmie

Józef Tejchma — członek Biura Politycznego KC, minister oświaty i wychowania

Franciszek Tekliński — członek KC, wiceminister rolnictwa, prezes CZSRP

Krzysztof Trębaczewski — z-ca członka KC, przewodniczący Rady Głównej FSZMP, przewodniczący ZG FSZMP

Józef Urbanowicz — członek KC, wiceminister obrony narodowej, z-ca ministra o.n.d.s. ogólnych, general broni

Włodzimierz Trzebiatowski — członek KC, profesor, członek Prezydium PAN

Andrzej Wasilewski — z-ca członka KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego

Jerzy Waszczuk — członek KC, kierownik Kancelarii Sekretariatu KC

Ryszard Wasik — członek Egzekutywy KW, rolnik indywidualny w Woli Gałęzowskiej, woj. lubelskie

Andrzej Werblan — sekretarz KC

Włodzimierz Wesolowski — z-ca członka KC, I z-ca dyrektora Instytutu Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu KC

Maciej Wirowski — z-ca członka KC, minister, I z-ca przewodniczącego Komisji Planowania przy RM

Jerzy Wojciechowski — z-ca członka KC, naczelnik ZHP

Ryszard Wojna — członek KC, publicysta „Trybuny Ludu”

Edmund Wojnowski — I sekretarz KW w Olsztynie

Jerzy Woitasik — członek KC, brigadysta w Hucie im. B. Bieruta w Częstochowie

Emil Wojszak — członek KC, minister spraw zagranicznych

Jerzy Wojtecki — z-ca członka KC, kierownik Wydziału Rolnego i Gospodarki Żywnościowej KC

Józef Wójcik — I sekretarz KZ w Stoczni Gdańskiej im. Lenina

Stanisław Wróński — członek KC, redaktor naczelny „Nowych Drog”

Zenon Wróblewski — wiceprzewodniczący CKR, kierownik Biura Spraw Sejmowych KC

Tadeusz Wrzeszczewski — z-ca członka Biura Politycznego KC, wiceprezes Rady Ministrów, przewodniczący Komisji Planowania przy RM

Mieczysław Zajfryd — z-ca członka KC, minister komunikacji

Aleksander Zarajczyk — członek KC, I sekretarz KW w Kielcach

Jerzy Zasada — członek KC, I sekretarz KW w Poznaniu

Władysław Zastawny — członek KC, rektor Wyższej Szkoły Nauk Społecznych przy KC

Zbigniew Zieliński — członek Sekretariatu KC, kierownik Wydziału Przemysłu Ciężkiego, Transportu i Budownictwa KC

Andrzej Żabiński — członek KC, I sekretarz KW w Opolu

Zdzisław Żandarowski — sekretarz KC

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

cie powstanie dokument, którego zrealizowanie pozwoli na znaczne zagłębienie zaistniałych trudności.

Dyskusja wyrażała również poparcie dla referatu Biura Politycznego, w którym zostały określone obowiązki instancji, organizacji partyjnych, administracji państwowych, resortów, zjednoczeń i zakładów przemysłowych.

Mamy — powiedział Edward Gierk — jasno wytyczone zadania. Obecnie niezbędne będzie dostosowanie tych zadań do konkretnych warunków w każdej gminie i w każdej wsi, w każdym przedsiębiorstwie rolnym i w każdym zakładzie pracującym dla potrzeb rolnictwa. Najważniejsze jest natychmiastowe przystąpienie do realizacji zaleceń wynikających z tego dokumentu. W ogóle cały problem, z uwagi na jego złożoność, wymaga mobilizacji szerokich sił społecznych, uruchomienia wszystkich rezerw, inicjatyw, konsekwencji i — nade wszystko — wymaga wytrwałości w działaniu.

W punkcie drugim porządku dziennego Komitet Centralny podjął jednomyślnie uchwałę o zwołaniu VIII Zjazdu PZPR w I kwartale 1980 roku i powołaniu komisji ds. przygotowania Zjazdu (tekst uchwały publikujemy na stronie 1 i 2).

W punkcie drugim porządku dziennego Komitet Centralny podjął jednomyślnie uchwałę o zwołaniu VIII Zjazdu PZPR w I kwartale 1980 roku i powołaniu komisji ds. przygotowania Zjazdu (tekst uchwały publikujemy na stronie 1 i 2).

Dyskusja

Tow. Andrzej Żabiński — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Opolu

W bieżącym roku uwagę naszą koncentrujemy na dalszym wzroście produkcji rolnej, szczególnie pasz oraz zapewnieniu warunków do rozwoju produkcji bydła. Zadaliśmy o sprawne funkcjonowanie systemów melioracyjnych, intensywnie nawiązaliśmy współpracę z 14 tys. ha. Wykonaliśmy przerzut nawozów z północy na południe regionu, gdzie susza trwa najdłużej. Uważamy, że stać nas na osiągnięcie minimum 40 q zbóż z ha w najbliższych latach.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

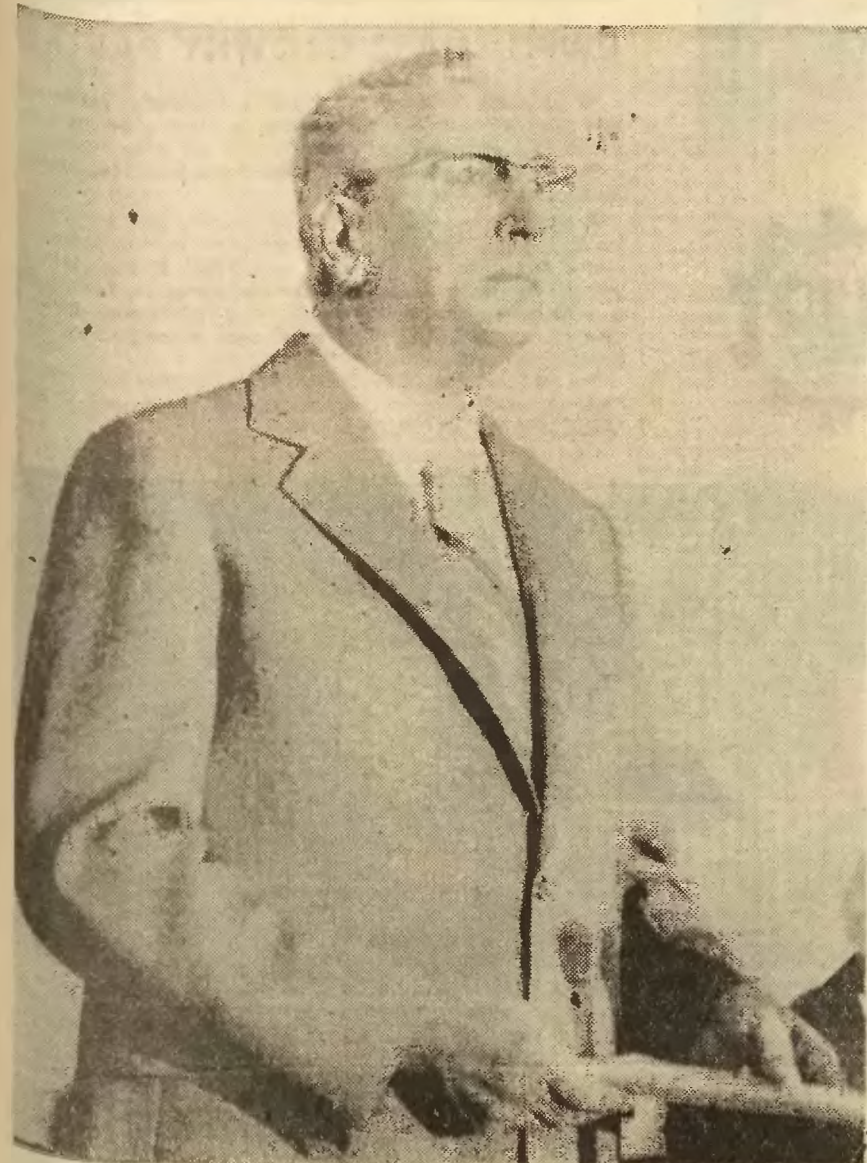
Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i 54 tys. ton rzepaku. Mimo trudności do zniwiedzenia przygotowania większa liczba maszyn niż w roku ubiegłym. W ostatnich dniach przemysły zwiększył dostawę części. Największe kłopoty sprawia nam pełne zaopatrzenie w ogumienie do pojazdów.

Starannie przygotowujemy się do tegorocznych zbiorów. Postawiliśmy sobie dwa cele: szybko przeprowadzić zbiory zbóż i skupić 290 tys. ton zbóż i

REALIZUJĄC WYSIŁKIEM CAŁEGO SPOŁECZEŃSTWA KOMPLEKSOWY PROGRAM ROZWOJU ROLNICTWA BUDUJEMY MOCNE PODSTAWY SYSTEMATYCZNEJ POPRAWY WYŻYWIENIA NARODU

Referat Biura Politycznego KC wygłoszony przez I sekretarza KC PZPR tow. EDWARDA GIERKA

na XV Plenum Komitetu Centralnego

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Rok bieżący w rolnictwie od początku zarysował się jako trudny. W całym roku osiągnięliśmy znaczny, bo blisko 4,5-procentowy wzrost produkcji rolniej. Jednakże nieomówione warunki zbiorów i siewów wpłynęły na poważne opóźnienie prac jesiennych. Nie zostały wykonane w pełni plany zasiewu ozimin, co pogorszyło struktury upraw. Na domiar złego część zasiewów została uszkodzona i przeterminowana w wyniku surowej zimy, a później niekorzystnego przedwiośnia. Straty w zasiewach przewyższyły przeciętne wieloletnie, zaszła konieczność zaorania 263 tys. ha zbóż ozimych oraz ponad 40 proc. plantacji rzepaku, rośliny zajmującej ważne miejsce w produkcji surowców rolnych.

Podjęto oczywiście kroki, aby odpowiednio zwiększyć zasiewy zbóż jarych, ziemniaków i innych roślin okopowych oraz paszowych. Niestety, opóźniona i chłodna wiosna utrudniała nadrabianie zaległości. Siewy wiosenne zostały zakończone później niż normalnie, a weteranacja roślin przebiegała wolniej. Duże szkody wyrządziła powódź, w wyniku której pod wodą znalazło się ponad 1 milion ha i wystąpiły liczne podminowania gruntów.

Niepomysłny jest również układ warunków klimatycznych w ostatnich tygodniach. Niezwykle upalna i bezdeszczowa na większości obszaru kraju pogoda spowodowała szybkie wyczerpanie się zasobów wody w glebie i wptywała niekorzystnie na stan roślin uprawnych, zwłaszcza żyta i późno zaszczepionych jarych oraz roślin okopowych i warzyw.

Niemale trudności tysiące się również w wielu rejonach kraju w produkcji zwierzęcej. Gorsza jakość i mniejsze zbiory pasz objętościowych w roku ubiegłym spowodowały obniżenie produkcji mleka w okresie zimowym, a opóźniona wiosna i ostatnie upały wpłynęły na przedłużenie się tej niekorzystnej tendencji. W rezultacie skup mleka w

okresie ostatnich 5 miesięcy był mniejszy o 5,6 proc., to jest o ponad 200 mln litrów w porównaniu do roku ubiegłego. Odbiło się to na zaopatrzeniu rynku, mimo iż dla zlagodzenia trudności uruchomiono rezerwy oraz uzupełniono importem krajową produkcję masła.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Nie wiemy jak ułożą się warunki atmosferyczne w najbliższych tygodniach i miesiącach. Miejmy nadzieję, że pomyślniej niż dotychczas. Jednakże rozwój sytuacji budzi niepokój. Nie pozostawaliśmy oczywiście bezczynni wobec tej sytuacji. Rolnictwo otrzymało w okresie wiosennym niezbędną pomoc w postaci dostaw nasion i środków technicznych. Państwo przyszło z pomocą rolnikom na terenach powodziowych. Nadal jednak niezbędne będą wspomóżne wysiłki, aby zmniejszyć skutki już poniesionych strat i przeciwdziałać powstawaniu dalszych. Mamy do tego większe niż w poprzednich latach możliwości. Nasze rolnictwo dysponuje dziś znacznie większymi zasobami środków produkcji. Pełne i właściwe wykorzystanie tych możliwości w najbliższych miesiącach powinno wpłynąć na poprawę sytuacji. Konieczne jest jednak zapewnienie rolnictwu dodatkowej pomocy, zwłaszcza technicznej i paszowej.

W tym celu, zgodnie z wcześniejszym zaleceniem Biura Politycznego KC PZPR, rząd opracował program przedsięwzięć zmierzających do przeciwdziałania skutkom niekorzystnych warunków atmosferycznych oraz zapewnienia wykonania podstawowych zadań rolnictwa w 1979 r. Uwagi i wnioski z dzisiejszej dyskusji pozwolą ten program uzupełnić.

W jego realizacji niezbędny będzie powszechny udział rolników, pracowników zaplecza techniczno-usługowego rolnictwa, konkretna pomoc ze strony wielu ogniw gospodarki narodowej. Niezbędna będzie solidarna pomoc całego społeczeństwa.

Ważnym jest również, aby w tym celu tężeba między innymi przyspieszyć dostawy cementu dla rolnictwa. Lepiej należy wykorzystywać na paszę odpady przemysłu spożywczego i zakładów żywienia zbiorowego. Zwiększenie produkcji pasz i należyte ich wykorzystanie musi być traktowane jako pierwszoplanowe zadanie rolnictwa.

Po pierwsze — trzeba zgromadzić możliwie największe zasoby paszowe. W tym celu muszą być wykorzystane wszelkie możliwości i rezerwy. Zachodząca potrzeba pozyskania siana ze wszystkich dostępnych terenów. Należy też przygotować się do wydatnego rozszerzenia upraw roślin poplonowych wszędzie tam, gdzie będą ku

liczyć się z ich ewentualnym przyspieszeniem. W związku z tym niezbędne jest jak najszybsze zakończenie remontu maszyn i urządzeń żniwnych. Przemysł powinien zapewnić dostawy niezbędnych ilości części zamiennych. Tegoroczne żniwa i zbiór okopowych, a także innych roślin muszą być przeprowadzone jeszcze sprawniej niż w latach poprzednich i możliwie bez strat. Zadbaj też należy o terminowe i dokładne wykonanie wszystkich prac pozniwnych oraz właściwe zagospodarowanie sianu na cele paszowe.

Po trzecie — szczególną troską trzeba otoczyć produkcję zwierzęcą. Działania i środki podjęte po VI Plenum KC pozwoliły odbudować pogłowię zwierząt gospodarskich po głębokim załamaniu w latach poprzednich. Idzie obecnie o to, by mimo trudniejszej sytuacji paszowej w niektórych rejonach kraju — utrzymać pogłowię, zwłaszcza krów i macior oraz przy lepszym wykorzystaniu rezerw paszowych w połączeniu z pomocą państwa, zapewnić dalszy rozwój produkcji zwierzęcej przede wszystkim bydła.

Państwo zapewnia opłacalność produkcji zwierzęcej. Wyrazem tego były ubiegłoroczne kolejne podwyżki cen skupu żywca i mleka, a także rozszerzenie pomocy kredytowej i materialnej na rozwój hodowli. Nadal zapewniane będą dostawy pasz na dotychczasowych zasadach dla rolników kontraktujących produkcję zwierzęcą i wykonywających się z zawartych umów. Wszystko to powinno sprzyjać dalszemu wzrostowi pogłowia.

Po czwarte — istniejąca sytuacja zobowiązuje do wzmoczenia wysiłków w celu poprawy wyposażenia gospodarki rolniej w nowoczesną technikę, nawozy i inne środki produkcji.

W ostatnich latach wiele uczyniliśmy dla lepszego zaopatrzenia rolnictwa w sprzęt techniczny. W ciągu pierwszych 3 lat obecnego planu 5-letniego rolnictwo otrzymało 157 tys. ciągników, ponad 11 tys. kombinów zbożowych i znaczne ilości innego sprzętu mechanicznego. W bieżącym roku powinien nastąpić dalszy postęp w tej dziedzinie.

Niezbędna jest jednak wysoka mobilizacja załóg zakładów przemysłowych wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa w celu zapewnienia pełnej realizacji nakreślonych planów zadań. Okres letni trzeba też wykorzystywać na zgromadzenie odpowiednich zapasów opału na zimę dla potrzeb produkcji rolniej.

Po piąte — o dobrej pracy rolnictwa decyduje także transport. Już teraz należy przygotować się do zapewnienia sprawniej obsługi transportowej rolnictwa i gospodarki żywnościowej w okresie nasilonych prac żniwnych i skupu ziemiopłodów. Określone zostały odpowiednie priorytety w tym względzie. Wyznaczono zadania wszystkim ogniom transportu, w tym znajdującym się w dyspozycji rolnictwa, przemysłu spożywczego, spółdzielczości, a także innych użytkowników. Trzeba dopilnować, aby wszyscy wywiązali się z należących do swych obowiązków.

Po szóste — zgodnie z planem, dostawy artykułów żywnościowych na

rynek krajowy powinny w bieżącym roku znacznie wzrosnąć. Wykonanie tego zadania jest w istniejącej sytuacji trudne, ale możliwe. Wymaga to jednak dobrego i racjonalnego zagospodarowania wszystkich surowców rolnych. Wynika stąd odpowiedzialne zadania dla załóg zakładów przemysłu spożywczego. Niezbędne jest dołożenie wszelkich starań dla zapewnienia sprawnego skupu i odbioru, przechowania oraz pogłębiania przetwórstwa surowców rolniczych.

Oszczędną, racjonalną gospodarką żywnością musi być zasada stała i nienaruszalna we wszystkich ogniwach gospodarki narodowej i w każdym gospodarstwie domowym.

Wzorem roku ubiegłego — przemysł, spółdzielczość i handel powinny zgromadzić odpowiednie zapasy ziemniaków, warzyw i owoców na okres zimowy i przygotować warunki do należytego ich magazynowania. Należy wzbogacić asortyment przetworów zbożowych, zadbaj o dalszą poprawę jakości pieczywa. Sprawa ta powinna być przedmiotem systematycznych ocen i działań oraz współzawodnictwa o wysoką jakość i bogaty asortyment wyrobów piekarskich. W ogóle podnoszenie jakości produkcji i wzbogacanie rynku o poszukiwane asortymenty i wyroby należy traktować jako podstawowe zadanie przemysłu spożywczego. Rozszerzać trzeba przetwórstwo owoców i warzyw. Należy szybciej wdrażać postanowienia XIV Plenum KC w odniesieniu do rozwoju drobnego przemysłu spożywczego.

Pojawiające się w związku z sytuacją w rolnictwie niedobory niektórych produktów żywnościowych trzeba tagodzić zwiększonymi dostawami innych. Przemysł spożywczy powinien w tych działaniach otrzymać pomoc ze strony innych przemysłów, zwłaszcza w dziedzinie opakowań, zaopatrzenia materiałowego i transportu.

TOWARZYSZE!

Tegoroczne warunki potwierdziły raz jeszcze kluczowe znaczenie gospodarki wodnej dla prawidłowego rozwoju rolnictwa. Wskazały na niezwykle doniosłość społeczną i gospodarczą podjętych zgodnie z zaleceniami XII Plenum KC prac nad perspektywicznym programem zagospodarowania Wistły i poprawy gospodarki wodnej kraju. Powinniśmy w miarę możliwości intensyfikować prace przygotowawcze w tej dziedzinie. Jednocześnie trzeba już obecnie czynić wszystko, by poprawiać gospodarkę wodną. Z rozwijaniem tych spraw nie wolno czekać. Niezbędne jest zapewnienie należytej realizacji tegorocznych inwestycji oraz przewidzianych planem robót melioracyjnych i irygacyjnych. Dostarczyć trzeba pracę przedsiębiorstw i służb zajmujących się konserwacją i eksploatacją urządzeń wodno-melioracyjnych, inicjować i realizować odbudowę i budowę lokalnych urządzeń wodnych odprowadzających nadmiar wody i nawadniających, drobnych zbiorników retencyjnych. Zadania w tej dziedzinie powinny być ujęte w przyszłorocznym planie społeczno-gospodarczym rozwoju kraju i w planach na lata następne.

Lepsze wykorzystanie rezerw osiąganie dalszych postępów w produkcji pierwszoplanowym zadaniem rolników

TOWARZYSZE!

Znana jest powszechnie pracowitość i zapaść polskiego rolnika, który nawet w trudniejszych warunkach potrafi zadbaj o wykonanie prac rolnych i nie szczędził trudu, by powiększać zasoby żywnościowe kraju.

Zwracamy się z tego miejsca do wszystkich rolników o podjęcie w bieżącym roku szczególnych starań, by lepiej wykorzystywać rezerwy i osiągnąć dalszy postęp w produkcji.

Państwo, tak jak dotychczas, przychodzić będzie rolnictwu z wydatną pomocą. Każdy rolnik troszczący się o rozwój swego gospodarstwa i wzrost produkcji ma w naszym kraju perspektywę zawodową.

W dążeniu do rozwoju i unowocześniania rolnictwa i całej naszej gospodarki żywnościowej kierujemy się niezmiennie zasadami polityki rolniej wypracowanej po 1970 roku wspólnie z Jednoczonym Stronnictwem Ludowym. Jest to polityka aktywnej oddziaływania na wzrost produkcji rolniej we wszystkich sektorach naszego rolnictwa, polityka sprzyjająca przemianom społecznym na wsi. Rolnicy zadowolają z tej polityki zarówno postępy produkcji, jak i wzrost rangi swego zawodu. Korzystają z pomocy państwa, a ich praca ataczana jest szacunkiem ze strony partii, władz państwowych i całego narodu. Podobnie jak całe nasze społeczeństwo, również wieś polska osiąga wyższą jakość pracy i warunków życia.

Doniosłe zdobycze socjalne — w tym bezpłatna opieka lekarska i ubezpiecze-

nia osób w starszym wieku i kobiet prowadzących gospodarstwa rolne. Szczególną troską samorządu rolnego powinna być sprawa należytego zagospodarowania i wykorzystania ziemi.

Coraz bardziej widoczne jest oddziaływanie na postęp w całym rolnictwie uspołecznionych gospodarstw rolnych — PGR i spółdzielni produkcyjnych. Rośnie stopniowo ich udział w dostawach artykułów żywnościowych na rynek.

Zwracamy się do załóg PGR-ów i wszystkich pracowników uspołecznionego rolnictwa o dołożenie starań w kierunku pełnego wykorzystania rezerw i możliwości swych gospodarstw, tak by można było zlikwidować, bądź znacznie ograniczyć, skutki niekorzystnych warunków atmosferycznych i zapewnić dalszy wzrost produkcji rolniej. Jednocześnie oczekujemy rozwinięcia kooperacji i zacieśnienia współdziałania z rolnikami indywidualnymi dla upowszechniania nowoczesnych metod pracy rolniczej.

Odpowiedzialne zadania stoją w dziedzinie rolnictwa przed władzami terenowymi, a zwłaszcza gminami, które mają obecnie rozległe możliwości oddziaływania na produkcję rolną. Oczekujemy od nich inicjatywy i aktywności. Niezbędne jest opracowanie przez władze terenowe konkretnych planów działania dostosowanych do lokalnych warunków i potrzeb. W szczególności idzie o dalsze usprawnianie obsługi rolnictwa oraz koordynację pracy wszystkich instytucji i organizacji w tej dziedzinie, aby można było jak najlepiej sfinalizować wszystkie posiadane środki i wykorzystywać istniejące rezerwy. Konieczne jest dalsze umacnianie dyscypliny produkcyjnej i społecznej wsi.

Długofalowy program żywnościowy zgodny z najżywnotniejszymi potrzebami

W każdej dziedzinie wytwórczości zachodzi proces przekształcania przyrody przez pracę ludzką, ale w rolnictwie ma on szczególne cechy. Tutaj istnieje stosunkowo więcej niepewności wskutek zależności od wahań klimatycznych. Wiedza współczesna pozwala na pewność te zmniejszać i uzyskiwać stabilne plony, nawet w warunkach znacznie odbiegających od przeciętnych. Wymaga to jednak poważnych nakładów, wymaga wysiłków ze strony wszystkich działów gospodarki, ze strony całego narodu. Jest to konieczne, nie ma bowiem innej możliwości zaspokojenia potrzeb żywnościowych. Alternatywa importu żywności dla 35 mln narodu byłaby w praktyce nierealna, zwłaszcza wobec odczuwanego przez cały świat deficytu żywności. Dlatego, drodzy towarzysze, podejmując konkretne kroki dla zaradzenia tegorocznym aktualnym trudnościom w rolnictwie, powinniśmy z tym większą energią i konsekwencją pracować nad realizacją naszych długofalowych zamierzeń w gospodarce żywnościowej. Powinniśmy uświadamiać całemu narodowi historyczną doniosłość tej pracy, stanowiącej dziś istotną treść sojuszu klasy robotniczej, chłopów i inteligencji.

Problemy rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej znajdują się stale w centrum naszej uwagi. Były one w ostatnich latach przedmiotem obrad kilku plenarnych zebrań Komitetu Centralnego PZPR. W istocie są to kluczowe problemy realizacji naszej strategii społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Dlatego nie szczędziliśmy i nie będziemy szczędzić wysiłku, by problemy te — mimo wielu oczywistych trudności — rozwiązywać zgodnie z najżywnotniejszymi potrzebami społeczeństwa.

Przed pięciu laty na XV Plenum KC uchwaliliśmy długofalowy program rozwoju gospodarki żywnościowej.

Aktywna, zaangażowana postawa wszystkich środowisk wsi — w najwyższej cenie

Od 1970 roku produkcja globalna rolnictwa wzrosła o 23 proc., a produkcja towarowa — o 49 proc. Wzrost ten możliwy był w niewielkim stopniu dzięki zwiększonymi dostawom zbóż i pasz z importu.

W tej sytuacji szczególne znaczenie ma realizacja planów produkcji eksportowej i poszukiwanie dalszych możliwości zwiększenia i poprawy efektywności eksportu. Jest to niezwykle ważne zadanie przemysłu i handlu zagranicznego. Równocześnie konieczne jest zwiększanie dostaw na rynek. Są to zadania, od realizacji których w największym stopniu zależy obecnie pomyślny rozwój kraju i poziom życia społeczeństwa. Dlatego przywiązujemy do tych spraw najwyższą wagę, podobnie jak do dalszego podnoszenia efektywności gospodarowania.

Zwracamy się do wszystkich ludzi pracy, do załóg wszystkich zakładów i instytucji o rzetelną, wydatną pracę, o pełną realizację zadań eksportowych i dostaw na rynek, o gospodarność, o obywatelską postawę.

Szczególne zadania stoją przed służbą rolną oraz placówkami naukowo-badawczymi rolnictwa. Z tej strony rolnicy muszą mieć zapewniony odpowiedni instruktaż oraz pomoc we wdrażaniu postępu rolniczego. Liczymy na dalsze inicjatywy towarzyszy w tej dziedzinie.

Szczególne znaczenie mają dobre i terminowe dostawy przysługujących rolnictwu środków produkcji. Przemysł maszyn rolniczych, chemia, budownictwo i inne przemysły powinny zapewnić pełną realizację planowych dostaw maszyn, urządzeń, części zamennych, nawozów i środków chemicznych a także materiałów budowlanych oraz węgiela.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Sprawy, które podnosimy na dzisiejszym plenum, mają ogólnonarodową wagę, dotyczą żywotnych interesów całego społeczeństwa.

W rolnictwie wytwarzane jest około 14 proc. dochodu narodowego i pracuje około 30 proc. zawodowo czynnej ludności. W miarę postępu udział ten będzie maleł, ale znaczenie rolnictwa jako działu pracy narodowej nie zmniejszy się, lecz odwrotnie, będzie się zwiększało.

Naród nasz, podobnie jak wiele innych narodów, posiada ograniczone zasoby ziemi uprawnej. Ziemia stanowi zatem nasz bezcenny bogactwo. Może ona wyżywić zarówno obecną, jak i przyszłą, liczącą ludność naszego kraju pod warunkiem, że będzie troskliwie chroniona przed dewastacją, przed marnotrawstwem i coraz lepiej, nowocześnieji uprawiana. Dlatego nakazem na dziś i na całą przyszłość jest dbałość, racjonalne wykorzystanie pól, łąk i owoców pracy rolnika.

Określiłiśmy w nim najważniejsze zadania w dziedzinie unowocześniania rolnictwa. W tym celu przyspiesziliśmy rozwój przemysłu ciągnikowego i maszyn rolniczych, podjęliśmy rozbudowę przemysłu nawozowego oraz innych gałęzi wytwórczości środków produkcji rolniej. Skierowaliśmy znaczne nakłady na przemysł spożywczy, którego potencjał szybko rośnie i który coraz wyraźniej oddziałuje na produkcję rolną. Określiłiśmy również zadania w zakresie doskonalenia obsługi rolnictwa, a także rozwoju nauki i oświaty rolniczej, przeznaczając na te cele niezbędne środki. Rozszerzamy stałe kształcenie i przygotowanie kadr dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Polityka państwa zapewnia stałą opłacalność produkcji rolniej. W roku bieżącym — jak wiadomo — również podjęliśmy zmierzające w tym kierunku decyzje, podnoszące ceny skupu tytoniu i wełny owczej oraz od 1 lipca ziarna rzepakowego. Liczymy, że ta ostatnia decyzja przyczyni się do zwiększenia arealu uprawy rzepaku już w okresie siewów tegorocznych, do co najmniej pół miliona hektarów, zgodnie z potrzebami kraju.

Realizując wysiłkiem całego narodu kompleksowy program uchwalony przez XV Plenum KC, tworzymy realne warunki unowocześnienia rolnictwa i zwiększania jego możliwości produkcyjnych. Lepszego wykorzystania rezerw. Budujemy w ten sposób mocne podstawy systematycznej poprawy wyżywienia narodu. Innej drogi nie ma.

Połączenie ofiarnej pracy rolników z wysiłkami państwa, z rosnącym strumieniem dostaw nowoczesnych środków produkcji, z coraz wyższym poziomem służb agrotechnicznych przynosi stopniowy, lecz stały wzrost efektywności produkcyjnej w naszym rolnictwie i w całej gospodarce żywnościowej.

TOWARZYSZE!

Postanowienia dzisiejszego Plenum Komitetu Centralnego naszej partii określa najważniejsze zadania dla terenowych instancji i organizacji partyjnych oraz organów państwowych. Wskazywaliśmy, że Jednoczonym Stronnictwem Ludowym powinniśmy rozwijać pracę polityczną i organizacyjną w celu zapewnienia warunków społecznych dla pełnej realizacji tegorocznych zadań w rolnictwie i gospodarce żywnościowej. Liczymy jak zawsze na członków partii, na członków ZSL, na aktywną postawę rolników i kobiet wiejskich, młodzieży i wszystkich środowisk wsi.

Jestem przekonany, że wysiłek rolników i pracowników rolnictwa, klasy robotniczej, całego społeczeństwa, pozwoli zlagodzić skutki niekorzystnych warunków klimatycznych i zapewnić dalszy wzrost produkcji żywności. Jest to nasze wspólne, ogólnospołeczne zadanie. (PAP)

Wykonanie tegorocznych zadań wymaga zespolonych działań wszystkich służb

TOWARZYSZE!

Nie wdaję się w szczegóły, chciałbym omówić węzłowe problemy, od których rozwiązania zależać będzie realizacja tegorocznych zadań rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Chcemy skoncentrować na nich uwagę komitetów wojewódzkich partii i organizacji partyjnych, władz terenowych, a przede wszystkim rolników i samorządu chłopskiego.

Po pierwsze — trzeba zgromadzić możliwie największe zasoby paszowe. W tym celu muszą być wykorzystane wszelkie możliwości i rezerwy. Zachodząca potrzeba pozyskania siana ze wszystkich dostępnych terenów. Należy też przygotować się do wydatnego rozszerzenia upraw roślin poplonowych wszędzie tam, gdzie będą ku

Nauka technika gospodarka

BOGATA OFERTA EKSPORTOWA

Dla zwiększenia eksportu, aktywnego udziału w międzynarodowym podziale pracy, ogromną rolę odgrywa tempo i rozmiary wdrażania postępu naukowo-technicznego, powiązania ośrodków naukowo-badawczych i techniczno-rozwojowych z praktyką produkcyjną. Handel zagraniczny jest najsurowszym sprawdzianem efektywności tych powiązań, a pomyślne wyniki w eksporcie — zarówno towarów jak i myśli technicznej — świadczy o poziomie rozwoju zaplecza naukowo-badawczego w gospodarce.

Od trzech lat, mimo dekonunktury i wielu trudności powodowanych różnorodnymi posunięciami protekcyjnymi państw zachodnich, w wymianie handlowej Polski z zagranicą następuje systematycznie odwracanie proporcji na korzyść eksportu. Tę tendencję obserwuje się również w bieżącym roku. Nasz eksport w stosunku do roku 1978 wzrósł o około 10 proc. a import tylko o 6 proc., przy czym zakupy z państw strefy dolarowej utrzymane zostaną na tym samym poziomie, co w roku ubiegłym. Dzięki temu osiągnięto dalszą, znaczącą poprawę salda handlowego z państwami zachodnimi, w których w dekadzie lat siedemdziesiątych zakupiliśmy znaczne ilości sprzętu inwestycyjnego i nowoczesnych technologii.

Polscy handlowcy i producenci szczególnie dużo uwagi poświęcają dalszemu wzrostowi wymiany towarowej z państwami socjalistycznymi w tym zwłaszcza ze Związkiem Radzieckim, na który przypada ponad 30 proc. globalnych obrotów polskiego handlu zagranicznego. Z tego rynku otrzymujemy poważne ilości potrzebnych nam materiałów i surowców oraz wiele nowoczesnego sprzętu inwestycyjnego.

Tak jak dotychczas nadal rozwijana będzie kooperacja i specjalizacja produkcji. Obecnie Polska uczestniczy w ponad 200 porozumieniach dwustronnych i 100 wielostronnych o kooperacji i specjalizacji. We współpracy tej szczególnie wysoką pozycję wśród krajów RWPG zajmują: polski przemysł stoczniowy, obrabiarkowy, przemysł maszyn budowlanych, urządzeń energetycznych oraz motoryzacyjny. W ostatnim czasie współpraca produkcyjna z krajami socjalistycznymi rozszerzona została o nowe dziedziny. Przykładem tego jest m.in. porozumienie z ZSRR, na podstawie którego przemysł polski podjął produkcję podzespołów do samolotów pasażerskich Il-86.

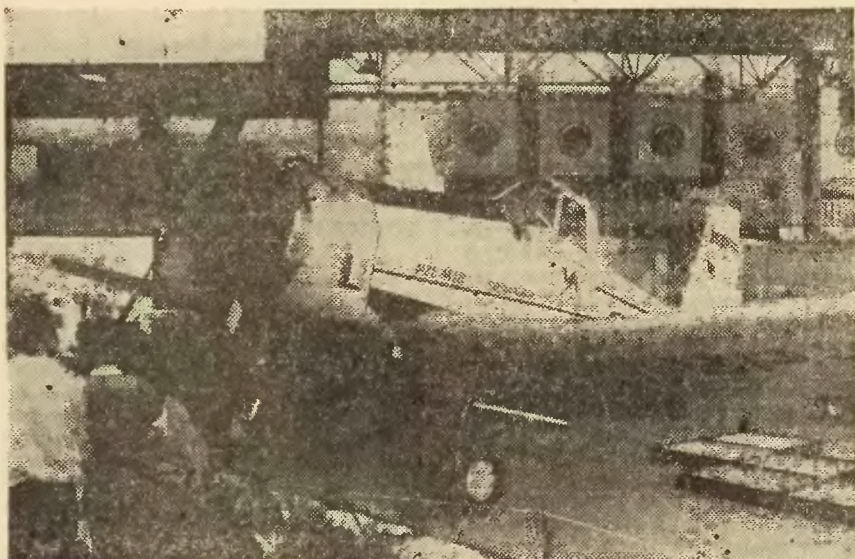
Poważnie licząc się dla Polski partnerem są kraje rozwijające się. Choć w ostatnich latach nasza wymiana z nimi znacznie wzrosła, to nadal odgrywa ona zbyt małą rolę w polskim handlu zagranicznym. Obecnie poważny nacisk kładzie się na rozwój współpracy w tych dziedzinach, w których Polska osiągnęła znaczny stopień specjalizacji, a które są jednocześnie przedmiotem zainteresowania krajów rozwijających się. Dotyczy to zwłaszcza górnictwa i energetyki, chemii, przemysłu rolnospożywczego, budownictwa okrętowego i przemysłu maszyn budowlanych.

Znaczącą pozycję w naszym eksporcie od lat zajmuje węgiel. Poważne ilości dewiz otrzymujemy także za sprzedaż miedzi i siarki. Te proeksportowe branże surowcowe — jak poinformował na przedtargowej konferencji prasowej minister handlu zagranicznego i gospodarki morskiej tow. Jerzy Olszewski — będą nadal dynamicznie rozwijać się.

Ale faktem bezspornym jest również to, że w bilansie handlowym bardzo wysoką pozycję zajmuje eksport maszyn i urządzeń. Udział wyrobów przemysłu elektromaszynowego w naszych zagranicznych dostawach sięga już ok. 45 proc. I wszystko wskazuje na to, że wskaźnik ten będzie jeszcze wyższy. Przemysł ten bowiem w latach siedemdziesiątych został znacznie rozbudowany i zmodernizowany. Zakłady tej branży zakupiły też najwięcej nowoczesnych licencji i technologii. Zawarty również wiele kooperacyjnych porozumień zarówno z krajami socjalistycznymi, jak i z firmami zachodnimi.

Efekty tych działań z każdym rokiem są coraz bardziej widoczne. Wiele produktów przemysłu elektromaszynowego reprezentuje światowy poziom. W jego ofercie pojawiają się też ciągle nowe nowości. Fakty te znajdują potwierdzenie w polskiej ekspozycji na tegorocznych 51 Międzynarodowych Targach w Poznaniu. Szczególnie bogata, w roku jubileuszu 35-lecia Polski Ludowej, prezentują swój dorobek te dziedziny i gałęzie przemysłu, których wyroby od lat zaliczane są do najszybszych specjalności eksportowych i które stanowią o potencjale ekonomicznym Polski i jej pozycji na rynkach międzynarodowych. Należą do nich m.in. przemysł maszyn i urządzeń górniczych, maszyn budowlanych i drogowych, stoczniowy, lotniczy, obrabiarkowy itp.

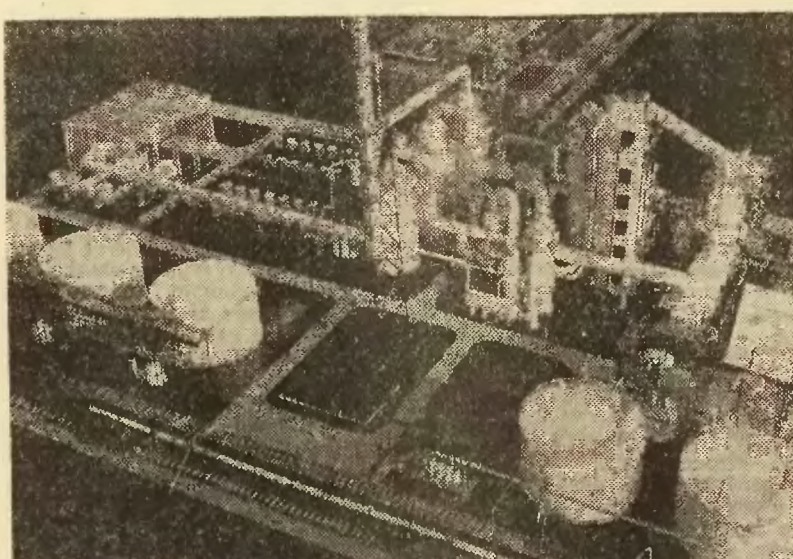
Toteż kiedy mowa o intensyfikacji eksportu na myśli ma się przede wszystkim produkcję tych branż.

LOTNICZE SPECJALNOŚCI

Polscy przemysł lotniczy rozwijając powiązania kooperacyjne z zakładami radzieckimi pod względem produkcji zajmuje piąte miejsce w świecie. Jego specjalnością eksportową są samoloty dla rolnictwa, także odrzutowe. W produkcji tego typu maszyn zajmujemy drugie miejsce w świecie.

Na zdjęciu jedna z najnowszych konstrukcji polskiego przemysłu lotniczego — samolot rolniczy „Dromader”.

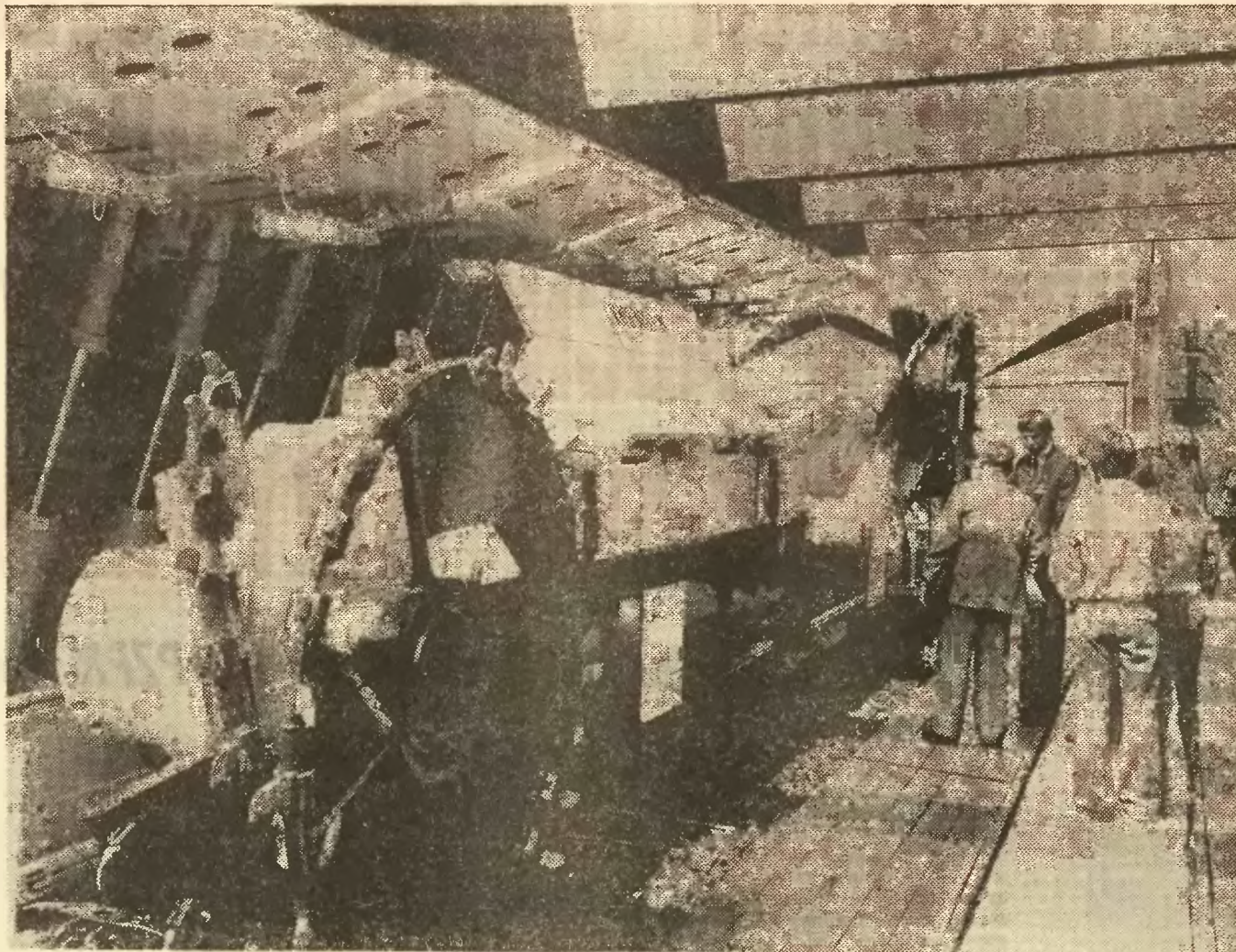

KOMPLETNE OBIEKTY PRZEMYSŁOWE

W wielu krajach pracują już zbudowane przez polskich specjalistów i fachowców fabryki chemiczne, odlewnie, zakłady płyt drewnopochodnych i cukrownie. Kraj nasz, w ramach RWPG, specjalizuje się m.in. w budowie fabryk kwasu siarkowego, projektowanych w Gilwicach, a także zakładów kwasu azotowego i fosforowego oraz urządzeń dla cukrowni.

Na zdjęciu: makieta fabryki kwasu siarkowego o wydajności 500 tys. ton rocznie.

MTP - PANORAMA NASZEGO DOROBKU W 35-LECIU

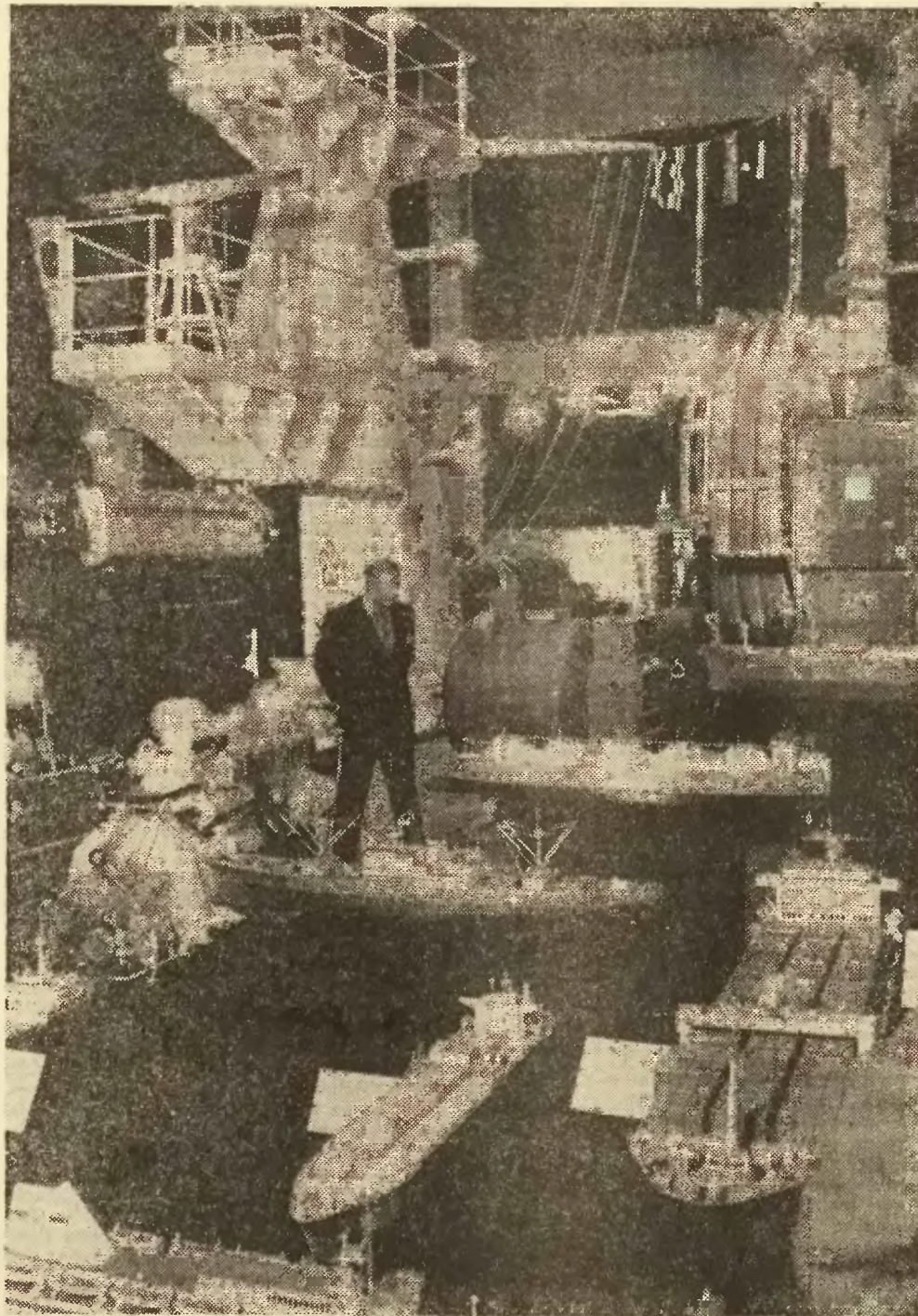
MASZYNY GÓRNICZE

Polska staje się coraz poważniejszym dostawcą najnowocześniejszego górniczego sprzętu inwestycyjnego.

Z wysoką oceną zagranicznych odbiorców spotykają się zwłaszcza zmechanizowane kompleksy ścianowe i najnowocześniejsze obudowy osłonowe, kombajny i przenośniki oraz urządzenia elektryki górniczej i sprzęt ratunkowy wytwarzane przez załogi zgrupowane w przedsiębiorstwach Zjednoczenia „Polmag” będącego jednym z największych producentów sprzętu kopalnianego.

Górnicy myśli techniczną, maszyny i urządzenia oraz kompletne obiekty „Kopex” sprzedaje do 37 krajów. Oferta „Kopexu” jest kompleksowa. Obejmuje zarówno usługi związane z prowadzeniem wiercen geologiczno-poszukiwawczych, rozpoznaniem i dokumentacją złóż, aż po budowę i wyposażenie kopalni.

Na zdjęciu nowoczesny zmechanizowany kompleks ścianowy — obudowa osłona Fa-12/28 i kombajn KWB3RDUW z piotrowskiego „Famuru”.

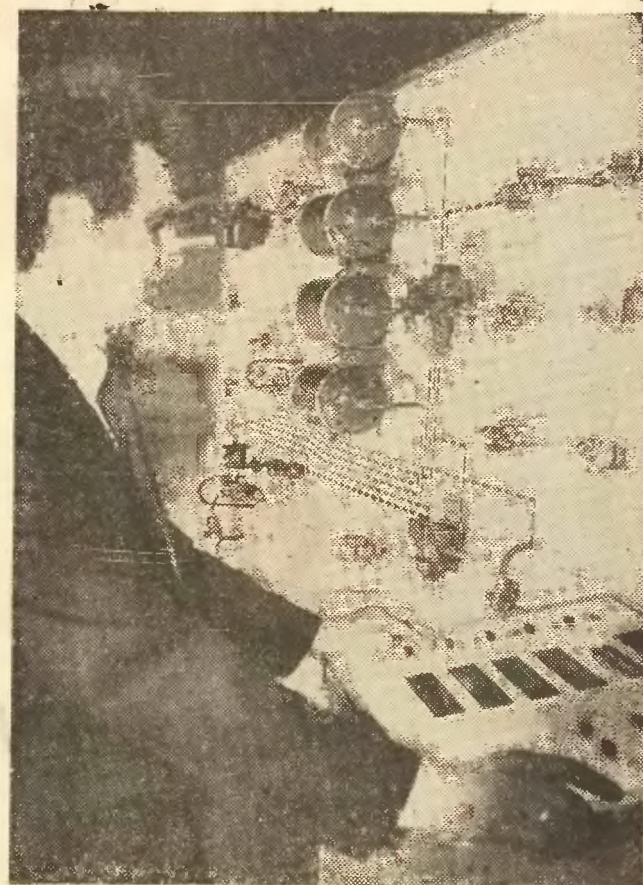

PRZEMYSŁ STOCZNIOWY

Od lat plasuje się w czołówce proeksportowych branż polskiej gospodarki. Ponad 86 proc. budowanego tonażu kieruje się na eksport. Pod względem produkcji polski przemysł okrętowy zajmuje siódme miejsce w świecie. Dzięki nowoczesnemu potencjałowi wytwórczemu, naukowo-badawczemu i projektowo-konstrukcyjnemu polskie stocznie mogą obecnie oferować najbardziej skomplikowane technicznie statki. W tegorocznej targowej ekspozycji przemysł stoczniowy prezentuje 139 swoich wyrobów w tym 24 modele statków.

Większość stanowią nowoczesne jednostki: kontenerowce, gazowce, chemikallowce itp. Prezentowane są też modele statków rybackich.

Na zdjęciu — widok ogólny pawilonu przemysłu okrętowego. Na pierwszym planie modele nowoczesnych statków.

RWPG - NASZ GŁÓWNY PARTNER

W obrotach handlowych Polski z zagranicą podstawową rolę odgrywają kraje socjalistyczne, na które w ub. roku przypada 61 proc. polskiego eksportu i ok. 54 proc. importu.

Polska prezentuje dziś w RWPG drugi, po ZSRR, potencjał społeczno-gospodarczy.

Z okazji przypadającej w br. 30 rocznicy powstania RWPG, na targach, w specjalnie wydrebnionym pawilonie prezentowana jest ekspozycja „Polska w RWPG”. Przedmiotem ekspozycji są m.in. urządzenia energetyczne, modele statków i samolotów, makiety wytwórni cegły sylikatowej, płyt włókowych, fabryk kwasu siarkowego oraz podzespołów i części motoryzacyjnych.

Na zdjęciu: pneumatyczny układ hamulcowy dla samochodów „Kamaz” produkowany w ramach kooperacji w zakładach „Polmo” w Praszce.

HUTNICTWO ŻELAZA I STALI

Wielkie inwestycje ostatnich lat w metalurgii żelaza, zwłaszcza budowa huty „Katowice” oraz rozbudowa i modernizacja starych hut nie pozostały bez wpływu na eksport tej branży i na zmiany jego struktury. W tym roku eksport w ujęciu tonażowym jest już znacznie wyższy od importu.

Uruchomienie walcowni w hucie „Katowice” obniżyło wydatnie eksport półwyrobów przy zwiększeniu bardziej opłacalnego eksportu wyrobów gotowych. Ostatnio podjęliśmy eksport szyn do Brazylii oraz blach ocynkowanych i powlekanych.

Na rynku krajowym jednym z większych odbiorców polskiego hutnictwa jest przemysł motoryzacyjny. W br. krajowe fabryki opuściły ogółem 435 tys. wozów — w tym 353 tys. samochodów osobowych. Znaczną ich część przeznaczają na eksport.

Na zdjęciu: wyroby hut: „Katowice”, „Lenin”, „Florian”, „Bałdon” w stalsku „Stalzet-por”.

MASZYNY BUDOWLANE I DROGOWE

W dekadzie lat 70-tych maszyny budowlane i drogowe stały się ważną naszą specjalnością eksportową. Na liście największych eksporterów plasujemy się na 7 miejscu. Polskie maszyny w tym m.in. żurawie samochodowe wytwarzane przez zakłady kombinatu „Bumar-Labedy” w Gilwicach i Chrzanowie sprzedaje się do 52 krajów.

Tak wysoką pozycję branża ta zdobyła dzięki rozwinięciu kooperacji zarówno z firmami zachodnimi jak i producentami z krajów socjalistycznych. Obecnie np. z partnerem radzieckim rozwijamy produkcję całej rodziny żurawi samochodowych o udźwigu od 25—100 ton.

Co roku w ekspozycji targowej PHZ „Bumar” znajduje się wiele nowości. W br. należą do nich (na zdjęciu): specjalny ciągnik do układania rur, palownica — zbudowana na bazie koparki oraz żuraw samochodowy o udźwigu 12 ton.

Tekst: HENRYK NYKIEL

Zdjęcia: ZYGMUNT WIECZOREK

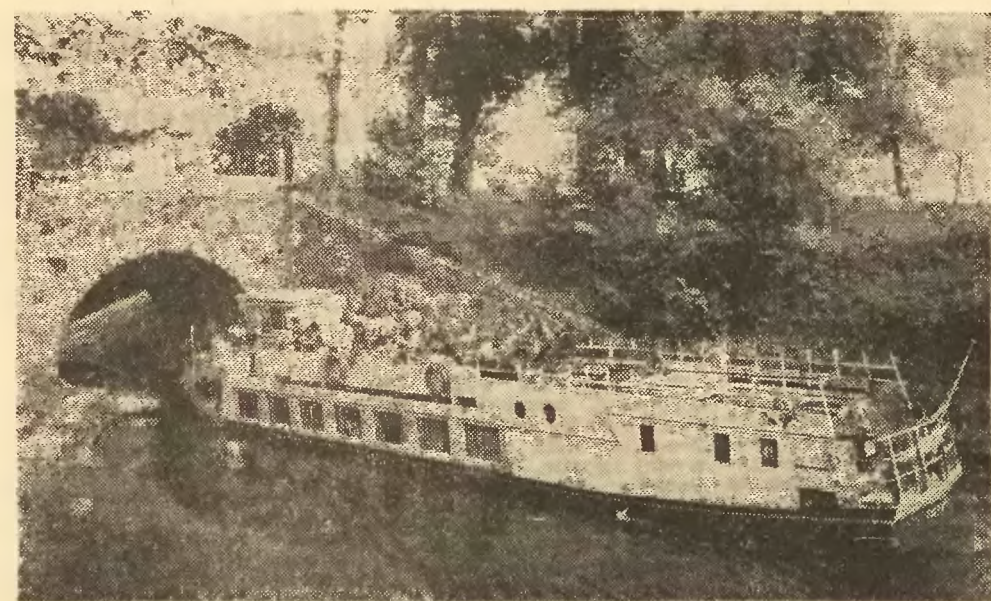
W IMIENIU CZYTELNIKÓW ZAPYTAŁIŚMY

CZY KONIECZNE JEST TO WYSYPISKO ŚMIECI?

Naprzeciwko budynku Ośrodka Zdrowia przy Zakładach Metalurgicznych w Trzebinii był staw i pozostałości po starej cegielni. Wokół tego stawu posiano trawę, zasadzono młode drzewka. Wszystko było by to najpiękniejszy porządek — ale od pewnego czasu to miejsce to zaczęło zwozić gruz, nieczystości. Czy w tym miejscu konieczne jest wysypisko śmieci, co zamierzają zrobić w przyszłości władze miasta? — pyta Tadeusz C.

Odpowiada kierownik Wydziału Gospodarki Terenowej Urzędu Miejskiego w Trzebinii — inż. Jerzy Nowak: W rejonie Ośrodka Zdrowia w Trzebinii oraz Przychodni Przyzakładowej Zakładów Metalurgicznych (wspólny teren) znajduje się stawy-gliniak, pozostałości po byłej cegielni. Staw ten położony jest na terenie stanowiącym własność Zakładów Metalurgicznych. Teren wokół wspomnianego stawu i przyległy zo-

rzęże poddyktowane zostało decyzją o budowie na tym terenie nowego wydzielu Zakładów Metalurgicznych. W związku z powyższym zasila potrzebą zasypania stawu gliniaka, aby na tym terenie można było rozpocząć wstępne prace przygotowawcze do budowy wydzielu. Do powyższej inwestycji Zakłady Metalurgiczne miały przystąpić jeszcze w II połowie bieżącego roku. Posadzone na tym terenie młode drzewka zostaną przesadzone w inne miejsce. Ponadto Zakłady Metalurgiczne zostały zobowiązane przez Wydział Gospodarki Terenowej tutejszego Urzędu do utrzymania należytej czystości na tym terenie przez systematyczne spychanie gazonu gruzu i ziemi do czasu rozpoczęcia wspomnianej inwestycji. Równocześnie ni niejszym zawiadamiamy, że wysypisko zostało już zlikwidowane.

Rozpoczął się sezon kursów „białej floty” na Pojezierzu Mazurskim. Ośmiogodzinny rejs z Ostrody do Elbląga prowadzi przepięknie położonymi kanałami i jeziorami, dostarcza turystom niepowtarzalnych wrażeń. Toteż Żegluga Mazurska w Giżycku obsługująca tę trasę, nie może narzekać na brak frekwencji. Na zdjęciu: „Pingwin” na trasie Małdyty — Buczyniec. Foto: CAF

OCZYSZCZALNIE ŚCIEKÓW Z GLIWICKIEGO »HYDROSANU«

KIEDY ZNÓW NAD PRZEMSZĄ ZASIĄDĄ WĘDKARZE

TEODOZJA MONKA

Ochrona rodzimych — nieestetycznych — zasobów wodnych jest zagadnieniem o szczególnie ważnym znaczeniu gospodarczym i ekologicznym. W związku z postulatami stałej poprawy warunków naturalnego środowiska człowieka. Tymi właśnie tak ważnymi problemami tj. oczyszczaniem ścieków w przemyśle zajmuje się m. in. wyspecjalizowane Biuro Projektów Gospodarki Wodno-Ściekowej „Hydrosan” w Gliwicach.

Oczyszczalnia ścieków przemysłowych są inwestycjami bardzo skomplikowanymi i kosztownymi, wymagającymi precyzyjnych urządzeń i aparatury pomiarowej oraz znacznego stopnia automatyzacji całego procesu. Są jeszcze tężsiatki związków chemicznych, zanieczyszczających ścieki wodne, z którymi na razie trudno się uporać. Sukcesy myśli naukowo-technicznej gliwickiego „Hydrosanu” godne są więc szczególnego uznania i szerszego zainteresowania społeczeństwa. Co może zapisać „Hydrosan” na swoje konto?

W Gliwicach przed paroma laty opracowano i wdrożono areator turbinowy typu „Silesia” do napowietrzania ścieków. Właśnie przy pomocy takich urządzeń następuje proces intensywnego natleniania ścieków, którym uprzednio zaszczepiono duże ilości określonych form mikroflory bakteryjnej i pierwotniaków. „Dokarmiane” syntetycznymi pożywkami azotowymi i fosforowymi bakterie powodują biologiczny rozkład i oczyszczanie ścieków. Osad tych ścieków — który zazwyczaj osiadał na dnie naszych rzek — jest mechanicznie osuszany i poczyniono już pierwsze, udane próby wykorzystania go w rolnictwie jako nawozu.

BAKTERIE OCZYSZCZAJĄ ŚCIEKI I DOKARMIAJĄ POŁA...

W Gliwicach przed paroma laty opracowano i wdrożono areator turbinowy typu „Silesia” do napowietrzania ścieków. Właśnie przy pomocy takich urządzeń następuje proces intensywnego natleniania ścieków, którym uprzednio zaszczepiono duże ilości określonych form mikroflory bakteryjnej i pierwotniaków. „Dokarmiane” syntetycznymi pożywkami azotowymi i fosforowymi bakterie powodują biologiczny rozkład i oczyszczanie ścieków. Osad tych ścieków — który zazwyczaj osiadał na dnie naszych rzek — jest mechanicznie osuszany i poczyniono już pierwsze, udane próby wykorzystania go w rolnictwie jako nawozu.

DLA PRIORYTETOWYCH INWESTYCJI

Szczególnie ważny dla wielkoprzemysłowego regionu jest niewątpliwie problem deficytu wody. Chodzi o to, by zakłady przemysłowe, pobierające wielkie jej ilości, nie wykorzystywały dla celów produkcyjnych wody pitnej, niezbędnej do użytku ludności. „Hydrosan” zajmuje się więc problemami uzdatniania wody, dostosowaniem do wymogów przemysłowych także wód z innych źródeł, tworzeniem zamkniętych obiegów wody w zakładach itp. Dla potrzeb gigantów „Kato-wice” „Hydrosan” przygotował projekt, który jest już

OWOCNA WSPÓŁPRACA

Biuro Projektów Gospodarki Wodno-Ściekowej „Hydrosan” współpracuje ściśle z Instytutem Naukowo-Badawczym Wniwdoog w Moskwie. Przedmiotem wspólnych zainteresowań są zagadnienia oczyszczania ścieków z zakładów przemysłu maszynowego i celulozowego — papierniczego. Wspólnie ze specjalistami radzieckimi rozwijane są też zagadnienia dotyczące areatorów turbinowych. Współpraca ta przynosi obu stronom wiele korzyści.

PROBLEMY BIOLOGICZNEGO I CHEMICZNEGO OCZYSZCZANIA ŚCIEKÓW

Problemy biologicznego i chemicznego oczyszczania ścieków są jednym z wiodących tematów Rady Naukowo-Technicznej RWPG, a projektant Biura Projektów Gospodarki Wodno-Ściekowej „Hydrosan” w Gliwicach aktywnie uczestniczą w realizacji tych zadań.

Chirurgi charkowskiego Instytutu Ortopedii i Traumatologii opracowali metodę przeszczepu zdrowej kości dawcy na miejsce porażonych fragmentów. Operacja przeszczepu kości udała się dzięki zastosowaniu specjalnego sposobu przechowywania zdrowej tkanki kostnej i jej przygotowania do przeszczepu. Sposób polega na częściowym odwodnieniu tkanki i jej ochłodzeniu, co znacznie redukuje ujemne reakcje ustroju na obce komórki.

KRANIK NOWINEK

W Instytucie Polimerów AN Republiki Białoruskiej opracowano technologię otrzymywania specjalnego materiału — grubego płótna z polietylenu. Dzięki doskonałym właściwościom można materiał ten z powodzeniem stosować do ochrony rur drenujących przed zamulaniem.

WIECZYSTA WŁAŚCIWOŚĆ

Grupa badaczy węglerskich pod kierunkiem prof. dr. T. Voly-Nagy z Instytutu Farmakologicznego Uniwersytetu w Debreczynie udało się odkryć nowy antybiotyk, łączący w sobie zalety penicyliny i streptomycyny. Antybiotyk ten jest niezwykle odporny na wszelkie wahania temperatury i zachowuje swe właściwości lecznicze przez szereg lat w zmienionym stanie.

We Francji opracowano technologię wykonywania nawierzchni drogowych z betonu porowatego z dodatkami żywicy epoksydowej. Nawierzchnia taka jest odporna na ścieranie, szorstka i zaobiegająca posłogowo oponom w stanie suchym, jak i mokrym.

Szwedzcy specjaliści ochrony środowiska przygotowują plany budowy zakładów, w których będzie się przetapiać metalowe puszki po artykułach żywnościowych. Ocenia się, że uda się tą drogą odzyskać rocznie ok. 50 tys. ton stali, która będzie mogła znaleźć nowe zastosowanie w postaci rektów zbrojeniowych dla budownictwa.

W amerykańskiej firmie Flow Research zbudowano nóż do cięcia wody. Wodę spręża się pod ciśnieniem 4 tys. barów, tak, że specjalnej dyszy jej strumień o średnicy 0,076 mm wypływa z prędkością 800 m na sekundę. Tak przygotowane „ostrze” tnące każdy materiał powstający z gumy, a na najtwardszej stali skończy się.

Australijski konstruktor Ted Prochard wybudował do samochodu „Ford — Falcon” specjalny silnik parowy. Pojazd z tym silnikiem rozwija prędkość 130 km/godz. i nie wydala spalin zatruwających środowisko naturalne. Silnik parowy pracuje chłodno i przekazuje napęd na koła bez pośrednictwa „krzyni biegów”. Zdaniem konstruktora przy masowej produkcji koszt jednego wozu nie będzie przewyższał kosztu wytworzenia „normalnego” „Ford — Falcona”.

PROSTO Z ŻYCIA

DO TRZECH RAZY SZTUKA

Coraz rzadziej bywa tak, że krytyka prasowa jest przysłownym rzućaniem grochem o ścianę. W ogromnej większości przypadków kierownictwa skrytykowanych przedsiębiorstw czy instytucji szybko i energicznie starają się usunąć wytknięte im niedociągnięcia i zaniebania, zawiadamiając o tym naszą redakcję. Zdarza się jednak i takie sytuacje, gdy ludzie odpowiedzialni za błąd, nieporządek, lekceważący stosunek do otoczenia, za zakłócanie i utrudnianie codziennego życia innym — nie wyciągają żadnych praktycznych wniosków z krytyki na łamach gazety, przesyłają wyjaśnienia formalne, nie mające wiele wspólnego ze stanem faktycznym, wykrętnie operujące fikcyjną argumentacją.

Swoista metoda reagowania na krytykę prasową nadal bywa przesyłanie „wyjaśnień”, w których nie ma ani słowa na temat wytkniętych publicznie braków, a więc — na temat meritum sprawy. Jest natomiast niekiedy nie do rzecy elaborat o sukcesach, osiągnięciach, o wieloletnim dorobku, o otrzymanych niedwójnych dyplomach i wyróżnieniach, a także o rzekomej ofiarnej żałobie, o ileż rzekomym oburzeniu z powodu krzywdzonej publikacji. Zdarza się także takie przypadki, w których skrytykowany wykazuje jawne niezrozumienie nie skrywane lekceważenie wobec dotychczasowych materiałów prasowych: pisze do redakcji że podoba mu się lub inne działania, zmieniające do usunięcia zaniebania — po czym cała sprawa wykręca się z ramienia dokumentacji redakcyjnej do odpowiedniego segregatora i... nie kłania nawet palcem, by wywiązać się z danych przysiężnych. Lecz na to, że rzecz „uśmiecha się” w toku, ulegnie zapomnieniu i przetrwałemu, że nikomu już nie będzie się chciało sprawdzać na miejscu, w terenie, czy owo było dla czytelnika nie rzeczą oczywistą, czy też potrzebą, ponieważ bez żadnego pokręta.

Przykro nam do tej ostatniej grupy niewłaściwie reagujących na krytykę włączyć Spółdzielnię „VIS” urzeczywistniającą spółdzielczą działalność na zlece czynu budownictwa przy ul. W. Warszawskiej 35 (róg ul. Pawła) w Katowicach. Przykro nam dlatego, że spółdzielnia ta w sumie pracuje dobrze, rzeczywiście bierze się z wieloma obywatelami trudnionymi między innymi o ciastnosc okucwanego przez nią podwórza wymienionej posesji. Przewozi się tam i wywozi stamtąd prawie codziennie duże ilości opakowań szklanych dla potrzeb farmaceutycznych. Szkło, wiadomo, łatwo się tłucze w transporcie. Nie jednak nie może usunąć z drogi kierownictwa tej placówki z faktu, że bardzo często całe podwórza pokryte jest szklanymi rozbitymi fiaskami i słoikami, które uciążliwie się bardzo niewystawicznie, a prawie do mówiac — od świata.

Nagrodę tygodnia za najlepszą korespondencję otrzymuje tym razem pani Teresa Danis, Katowice, ul. Gąwody 7 m. 2. Gratulujemy! Prosimy czytelników o następną listę Opisyjcie w nich krótko i zwięźle „osobliwości”, z jakimi stykacie się w życiu codziennym. Adresujcie tak: „TR”, Magazyn „Środa”, rubryka „Prosto z życia”.

PROSTO Z ŻYCIA

Dwukrotnie już, w kilku miesięcznych odcinkach, poruszyliśmy w naszej rubryce te sprawy, uwypuklając kłopoty i dolegliwości mieszkańców — użytkowników wymienionego podwórza. Zwracaliśmy uwagę na istniejące tam zagrożenie dla dzieci, które bawia się wśród szklanych odłamków, a także na wysuwane pod adresem spółdzielni — naszym zdaniem uzasadnione — pretensje kierowników, którzy korzystają z przydzielonych im garaży, zlokalizowanych na terenie posesji, aby wyprowadzić samochód z boku, za każdym razem muszą oni odgarnąć z drogi przejazdu sterty szklanych czerepów. Niestety, odpowiedzi, jakie otrzymaliśmy od kierownictwa spółdzielni, były w gruncie rzeczy lekceważące, a zawarte w nich przewrzenia i osłony nie zostały dotrzymane. Nadal nawiązywała skarga do lokatorów sąsiednich budynków.

DIALOGI WSPÓŁCZESNE

Miejsce akcji: Słup nr 42 Wojewódzkiej Spółdzielni Ogrodniczej przy ul. ul. Mikolajskiej w Katowicach. Czas akcji: 28 maja 1979, godzina 15.50. Klient: Proszę o kilogram bananów. Sprzedawca: Ale, musi pan także kupić kilo jabłek za 5 złotych! Klient: Nie potrzebuję tych jabłek. Proszę o banany. Sprzedawca: Może panu sprzedać banany, ale tylko z jabłkami. Czy pan nie rozumie? Klient: Nie rozumiem. Proszę o kilo bananów. Sprzedawca: Jeśli pan nie chce jabłek, to bananów nie sprzedam. Klient: Ale dlaczego? Sprzedawca: Jest takie polecenie. Z hurtowni. Klient: To proszę o książkę żałobę. Sprzedawca: Nie dam. Bo pan nie ma się na co skarżyć. Klient: Jak to? Przecież nie potrzebuję jabłek. Sprzedawca: Żaluję pan 5 złotych? Wyrzucił pan te jabłka do kosza na śmieci. Za to będzie pan miał takie ładne banany...

KTO NAM ODPOWIE?

DLACZEGO na drzwiach wejściowych do Młyni Samochodowej przy ul. ul. Moniuszki w Katowicach nie wiszą żadne cytelnia i zrozumiała informacja o godzinach pracy tej placówki? Będzie może koszt zaistalowania tych urządzeń już się zamortyzował? Jeśli nawet tak jest, to nie stanowi to powodu, by obiekt ten tak często świecił pustkami!

Nagrodę tygodnia za najlepszą korespondencję otrzymuje tym razem pani Teresa Danis, Katowice, ul. Gąwody 7 m. 2. Gratulujemy! Prosimy czytelników o następną listę Opisyjcie w nich krótko i zwięźle „osobliwości”, z jakimi stykacie się w życiu codziennym. Adresujcie tak: „TR”, Magazyn „Środa”, rubryka „Prosto z życia”.

NA ŁAMACH PRASY NAUKOWEJ I TECHNICZNEJ

NOWA GENERACJA PRAS HYDRAULICZNYCH

Zywiecka Fabryka Wtryskarek Ponar-Zywiec jest nie tylko jedynym w kraju wytwórcą pras hydraulicznych, ale i producentem nowoczesnych sterowników sterujących termoutwardzalnymi, ale również specjalizuje się w tej produkcji w ramach RWPG. W tym przedsiębiorstwie podjęto prace zmierzające do uruchomienia produkcji nowej generacji pras hydraulicznych typu PHD. Uruchomienie produkcji przewidziano na lata 1981 — 1984. Fabryka podjęła również zadanie automatyzacji pras typu PHM.

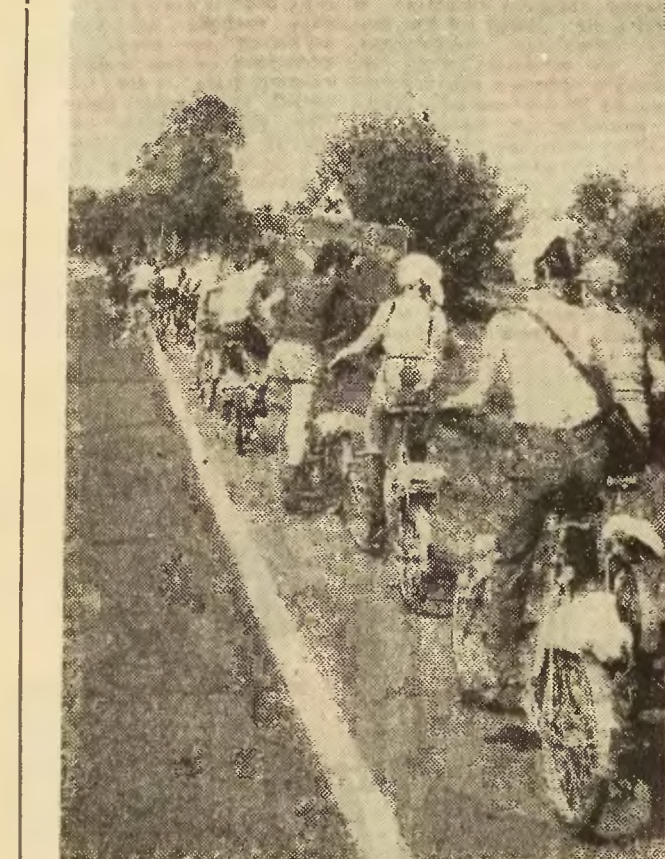
Interesujące analizy dokonał Ośrodek Konstrukcji i Opinowania Technologii Ponar-Bi-Pron. Na podstawie wyników ankiety skonfrontowano wielkość produkcji wtryskarek z zapotrzebowaniem na tego rodzaju maszyny do tworzyw sztucznych. Wobec niewielkiego wzrostu produkcji wtryskarek i znacznego ich eksportu, potrzeby krajowe nie są nawet częściowo zaspokojone. Przy tym potrzeby potrzeb jest z roku na rok zmniejszane. Jak czytamy w MECHANIKU: Najbardziej drastycznie wygląda sytuacja w dziedzinie wtryskarek FO-420, gdzie z przewidzianej na rok bieżący produkcji 28 wtryskarek, 11 przeznaczonych jest dla przemysłu na pokrycie zaległości wbięgowanych, a reszta — 17 sztuk na eksport.

KOMPUTERY W PRACOWNIACH PROJEKTANTÓW

Instytut Obróbki Skrawaniem ma już 30 lat. Został zorganizowany na początku 1949 roku jako Instytut Obrabiarstwa i Narzędzi. Dział jest to placówka wiadoma do dziedziny nie tylko skrawania, ale i obróbki erozją, metrologii długości i kąta oraz montażu. Prof. dr. Zbigniew Żurawski prezentuje na łamach MECHANIKI (zeszyt nr 4-1979) nie tylko dotychczasowe wyniki tej placówki, ale również kierunki rozwoju do roku 1985. Zajęto się w instytucji racjonalizacją użytkowania obrabiarek. Opracowano i wykorzystano języki automatycznego programowania obrabiarek sterowanych numerycznie. Języki te przeznaczone są także dla użytkownika końcowego posiadającego sprzęt minikomputerowy lub kalkulatorowy. W przyszłości prace podstawowe, stanowiące fundament dla dalszych badań z zakresu technologii narzędzi i technologii obróbki skrawaniem, będą dotyczyły optymalnych metod dotychczasowych, mechanizacji i automatyzacji pomocniczych, tj. czynności technologicznych oraz rozwoju techniki obróbki i technologii obrabiarek. Rozwija się prace mające na celu wykorzystanie komputerów do projektowania procesów technologicznych. Opracowano tutaj i obecnie

JAK PRZETWARZAĆ TWORZYWA SZTUCZNE

W tym także zeszycie MECHANIKI polecamy rzeczową informację o potrzebach przemysłu w dziedzinie maszyn i urządzeń, służących przetrwaniu rzeźb, służących. Stosunek przybliżony jest przy okazji, że wielkość produkcji i zużycia tworzyw sztucznych jest obecnie jednym z ważniejszych wskaźników poziomu uprzemysłowienia. Okazuje się, że światowa produkcja tworzyw sztucznych w latach 1960 — 1970 wzrosła z 6,770 tys. ton do 29,650 tys. ton, a więc średnio 15 proc. rocznie. W latach 1970 — 1975 wskaźnik ten wyniósł tylko 5 proc. rocznie. Ale już w 1976 r. światowa produkcja zwiększyła się z 35,890 tys. ton do 45,340 tys. ton, a więc nastąpił 20-procentowy przyrost roczny. A jak przedstawia się sytuacja u nas w Polsce? Dowiadujemy się z lektury MECHANIKI, że produkcja tworzyw sztucznych wzrosła w Polsce w latach 1960 — 1970 o około 18 proc. rocznie z 40,1 tys. ton do 224 tys. ton. Natomiast w latach 1970 — 1975 około 14 proc. rocznie do wielkości 421 tys. ton. Chodzi nie tylko o produkcję tworzyw sztucznych, ale także maszyn i urządzeń do ich przetworstwa. Do roku 1982 zostaną wdrożone do produkcji wtryskarki duże zarówno krajowej konstrukcji jak i licencyjne. Wszystkie typy maszyn będą wyposażone w elektroniczne układy sterujące.

Proszę każdy ma swoją wypróbowaną receptę na udany, pełen przygod wypoczek wakacyjny. Idealnym modelem są oczywiście wszelkie formy tzw. wypoczynku aktywnego. Zimą — z deskami na nogach, latem — na rowerze, na kajakach czy też na ścieżce zdrowia. A wszystko po to, aby nasze ciało nabrało gibkości, a cały organizm — uodpornił się na jesienne i zimowe przeziębienia. Byśmy wspaniale się zrelaksowali po całorocznej pracy. Foto: CAF — Moraz

Fala upałów, jaka nawiedziła nas jeszcze przed początkiem kalendaryjnego lata, przyspieszyła koniec sezonu urlopowego. W latach poprzednich, przed nadjeściem lipcowo-sierpniowej kanikuli, wczesny wydawcy się wielu osobom rzeczą nader rzadką. Dziś, ci, którzy wybrali urlop na przełomie maja i czerwca uważają się powszechnie i nie bez zadośćrości za dzieci szczęścia. Bo żeby słupkę tę w terminie całymi tygodniami nie

Jeśli teraz taki kierowca, pokonający zaledwie raz w tygodniu odległość dzielącą jego garaż od najbliższego lasu, postanowi przemierzyć się urlopowo na drugi koniec kraju — musi wziąć pod uwagę, że jest bez trzcin, że nie wie nie o swoich reakcjach na zmęczenie, o swoich możliwościach, jeśli chodzi o jazdę do dalekiego celu. Wiecej póki co, póki jeszcze nie zamknął się wraz z rodziną w blaskowym pudle pojeżdżu, niech jednak trochę potrzepi, niech wpoi sobie na wy-

JECHAĆ WYRAŹNIE

kraczał trzydziestki stopni ciepła — to rzadko się zdarza w prawdziwym, astronomicznym środku lata. A przy tym dni czerwcowe należą do najdłuższych w roku, są trzy razy dłuższe od nocy. Porcja słońca, jeśli oczywiście nie chowa się ono za chmurą, jest więc znacznie większa, niż w innych miesiącach. Toteż trudno się dziwić, że na szlachech urlopowych ruch zmotoryzowanych turystów gwałtownie wzrasta i nabiera wszelkich cech ruchu szczytowego, lat poprzednich. Niestety, przy czym oczywiście następująca zupełnie innego rodzaju trudności. Otóż zmęczenie jazdą w czasie upału charakteryzuje się przede wszystkim spowolnieniem reakcji i pewnymi zniekształceniami pola widzenia. Rzecz to tym, iż rozgrzanie wnętrza drogi, co może być źródłem pewnych złudzeń optycznych, utraty ostrości widzenia. Stowem, wystraszając się w urlopową podróż własnym jadącym bezwzględnie zabezpieczyć się przed skutkami zmęczenia. A można to uczynić tylko poprzez rygorystyczne zaplanowanie każdego odpoczynków. Co godzinę — krótki postój, truchcik dookoła samochodu, kilka skłonów tułowiem, kilka przysiadów. Konieczne, jeśli chcemy mieć pewność, że ten urlopowy wyjazd nie będzie wypadkiem w jedną stronę... Wcale też nie musimy dojechać do miejsc przeznacze-

nia w jakimś rekordowym czasie. Rekordy są dobre na torach a pośpiech przydatny najbardziej przy łapaniu pcheł. Trasa jest najczęściej nieznaną, trzeba poświęcać wiele uwagi znakom drogowym, co zbyt szybko jazda wręcz uemożliwia.

O jednym jeszcze należy pamiętać: o tym mianowicie, aby, jak nazywa to tygodnik „Motor” — jechać wyraźnie. Taka jazda jest po prostu o wiele mniej męcząca. Jeżeli wypracujemy kierunkową, nieodstępowanie daleko przed manewrem skrętu, ale dopiero w jego trakcie, to przecież nie tylko unowocześnimy napięcie wśród innych współużytkowników drogi, ale także sami zmniejszymy się do dodatkowego wysiłku. No skrecać tak bez narazania siebie i innych na natychmiastową kolizję, możemy tylko po szczególnie dokładnym zbadaniu, czy komuś taki niespodziewany manewr nie grozi. Uruchamianie mijając w odpowiednim momencie, powiadamy o zamiarze skrętu wyszczególniając, któryś z dookoła poruszających. Nie uruchamianie — musimy myśleć za nich...

To tylko jeden drobny przykład. Jazda wyraźnie to znaczy tak, aby wszystkie nasze zamiary były wyraźne, łatwe do rozpoznania, w pełni widoczne. Ogromnie to ułatwia koegzystencję na trasie zaleszcza tej zapanie, zatłoczonej, rojnej. Zawsze trzeba pamiętać, że nie jesteśmy na drodze sami, i że nie budujemy jeszcze takiego samochodu, który zatrzymałby się w miejscu — jak wrony. Zawsze na hamowanie potrzebny jest pewien odcinek i jednocześnie pewien czas, którego nie skrócimy, choćbyśmy tam, gdzie użytkownicy jest hamulcowy pedał wydepłali dziurę w podłożu... Jeśli dla tych i innych podstawowych prawd zachowamy, zapewnimy w użyciu, w pamięci stałe miejsce — możemy daleko w przyszłości, czy w imię daleko po drodze samochodu, jeśli nie — wybierzemy raczej pociąg...

OTWARTOŚĆ DROG KU ROZBROJENIU

PAWEŁ WASIELEWSKI

15 czerwca — spotkała się w stolicy Austrii — Wiedniu sekretarz generalny KC KPZR, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Leonid Breżniew i prezydent Stanów Zjednoczonych — Jimmy Carter.

W Wiedniu, Moskwie i Waszyngtonie trwają ostatnie przygotowania do tego „szczytu”. Władze austriackie podejmują nadzwyczajne środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia spokoju i właściwego przebiegu spotkania. Równocześnie przygotowują do ceremonii podpisania drugiego układu o ograniczeniu ofensywnych broni strategicznych sile rezerwową zamku Hofburg, dawnej siedziby cesarza austriackiego. Ceremonia ta — w dniu 18 czerwca — będzie wielkim finałem wiedeńskiego „szczytu”.

W ub. tygodniu amerykański sekretarz stanu Cyrus Vance odbył kolejne spotkanie w Waszyngtonie z ambasadorem radzieckim Anatolijem Dobryninem w celu omówienia ostatnich szczegółów wiedeńskiej konferencji na najwyższym szczeblu.

W Genewie nadal trwają intensywne rozmowy między negocjatorami radzieckimi i amerykańskimi. Spotykają się oni niemal codziennie w celu opracowania ostatecznego tekstu Układu SALT-II.

Jak wiadomo, obie strony osiągnęły zasadnicze porozumienie co do tego układu między innymi.

Przemawiając niedawno przed kamerami telewizji węgierskiej Leonid Breżniew oświadczył, że przybędzie do Wiednia z wolą nawiązania aktywnego i konstruktywnego dialogu i ma nadzieję, że podobne stanowisko zajmie strona amerykańska. Zaangażowanie się administracji Carterowskiej w ostatnich miesiącach po stronie układu pozwala żywić taką nadzieję. Nawet Zbigniew Brzezinski podkreśla wagę Układu SALT-II. Zdaniem doradcy prezydenta USA, SALT-II jest ważnym krokiem naprzód, ponieważ po raz pierwszy ustala jednakowe limity dla różnych broni strategicznych. Po drugie, narzuca ograniczenia rozwoju nowych broni nuklearnych. Po trzecie, porozumienie SALT-II oznacza faktyczne zwolnienie tempa wyścigu zbrojeń strategicznych i po czwarte, wprowadza ono ograniczenia jakościowe, równocześnie otwierając drogę do porozumienia SALT-III, które powinno być ważnym krokiem na drodze do istotnego wyhamowania wyścigu zbrojeń.

Oceniając wagę i znaczenie Układu SALT-II, Leonid Breżniew oświadczył w Budapeszcie, że „dokument ten niezaprzeczalnie będzie największym aktem, jaki kiedykolwiek podjęto dla położenia kresu wyścigowi zbrojeń nuklearnych. Interesy pokoju wymagają, aby odprężenie miało globalny charakter, by w każdym zakątku świata ludzie mogli cieszyć się pokojem”.

Podobny pogląd wyraził w Indianapolis Jimmy Carter. Nie mam żadnych wątpliwości — powiedział prezydent Stanów Zjednoczonych — że układ ten znacznie zmniejszy niebezpieczeństwo wybuchu wojny jądrowej i sprzyjać będzie efektywniejszej kontroli zbrojeń nuklearnych. Prezydent wskazał na znaczenie zawarcia Układu SALT-II nie tylko dla Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego, ale i dla pokoju na całym świecie.

Fanuje powszechne przekonanie, że nowy radziecko-amerykański „szczyt”, pierwszy od 1974 roku, pierwszy od czasu objęcia przez Jimmy'ego Cartera funkcji prezydenckiej, przyczyni się nie tylko do poprawy stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi, ale również do poprawy całokształtu atmosfery międzynarodowej.

Świat z nadzieją oczekuje takiej poprawy. Dają temu wyraz oświadczenia wielu mężów stanu. Przemawiając w ubiegłą sobotę z okazji przybycia do Polski Papieża Jana Pawła II, I sekretarz KC PZPR Edward Gierek powiedział: „Nadzieje narodów ogniskują się wokół procesu odprężenia i zahamowania wyścigu zbrojeń. Nowe szanse po temu powinno stworzyć bliskie podpisanie przez sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonida Breżniewa i prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki, Jimmy'ego Cartera porozumienia o ograniczeniu zbrojeń strategicznych. Polska gorąco wita to niezmienne ważne wydarzenie, wiąże z nim nadzieje na dalszy postęp odprężenia, na otwarcie nowych dróg ku rozbrojeniu. Jest to potrzebne całemu światu. Stworzyłoby lepsze warunki dla wygaszenia wciąż istniejących namiętności wojny, ułatwiałoby przewidywanie głodu i niedużo w krajach Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej, przyczyniłoby się do przyspieszenia rozwoju społeczno-gospodarczego wszystkich narodów”.

Trudno o lepsze wyrażenie nadziei i pragnień ludzkości. Podpisanie drugiego układu o ograniczeniu ofensywnych zbrojeń strategicznych będzie zwycięstwem rozumu i rozsądku. W wyniku bowiem istnienia strategicznych broni nuklearnych zagrożenie ludzkości nabrało nowych wymiarów. Dziś nie istnieje żadna rozsądna alternatywa w stosunku do odprężenia. Pokój stał się więc imperatywem naszych czasów.

Dalsze rozszerzenie współpracy między ZSRR i Indiami

MOSKWA (PAP). Na Kremlu odbyło się we wtorek spotkanie Leonida Breżniewa z przybyłym z oficjalną wizytą w Związku Radzieckim premierem Indii, Morarji Desaiem.

Podczas spotkania, które ujęto w przyjacielskiej atmosferze, omówiono zagadnienia związane z dalszym rozwojem i pogłębieniem stosunków radziecko-indyjskich w różnych dziedzinach oraz problemy międzynarodowe stanowiące przedmiot zainteresowania obu krajów.

W wielkim Pałacu Kremlowskim odbyło się we wtorek podpisanie dokumentów radziecko-indyjskich.

Leonid Breżniew i Morarji Desai złożyli podpis pod oświadczeniem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Republiki Indii. Podpisano także porozumienie między rządami ZSRR i Indii o współpracy w dziedzinie budowy hut w Wiskachpatamie. Dokument ten podpisał wicepremier ZSRR Iwan Archipow i minister spraw zagranicznych Indii Atal Behari Vajpayee.

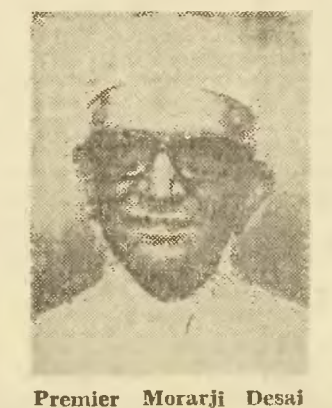
Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Premier Morarji Desai

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Rozwój stosunków polsko-indyjskich

Komentator PAP pisze:

Przybywa do Polski czołowy przedstawiciel kraju, który w ciągu 32 lat swej niepodległości pozostawał wierny zasadom niezaangażowania, pomocy i poparcia dla ruchów narodowowyzwoleńczych, występował przeciwko wszelkim formom imperialistycznej przemocy, neokolonializmu i rasizmu, był współtwórcą ruchu niezaangażowania, w którym niezmiennie odgrywa przewodnią rolę.

Indie aktywnie uczestniczą w międzynarodowym życiu politycznym. Stanowisko tego kraju jest w szeregu najważniejszych problemów współczesności zbliżone do stanowiskiem krajów socjalistycznych. Indie popierają ruchy narodowowyzwoleńcze, zwłaszcza na południu Afryki, zajmują konstruktywne stanowisko w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie. Opowiadając się za bezwzględnie w sprawie rząd indyjski potępił agresję chińską na Wietnam, widząc w niej zagrożenie pokoju w tym rejonie Azji.

Istotne znaczenie dla Indii mają stosunki ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami

soł podjęli w Moskwie spotkanie z członkami Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego.

Podczas spotkania Morarji Desai i Aleksiej Kossygin wygłosili przemówienia.

Wstępując we wtorek na konferencję prasową w Moskwie premier Indii, Morarji Desai, podkreślił bardzo dobre wyniki rozmów. Jakże przetrwały i przywódcami radzieckimi. Premier pozytywnie ocenił rozwój współpracy między Indiami i ZSRR w dziedzinach gospodarki, nauki, techniki i kultury. Jednym z przykładów tej wzajemnie korzystnej współpracy jest niedawna wystrzelanie drugiego indyjskiego sztucznego satelity z terytorium Związku Radzieckiego.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące sytuacji w Azji, a w szczególności stosunków radziecko-chińskich, M. Desai powiedział, że ZSRR zawsze stara się regulować swe stosunki z Chinami na drodze pokojowych rozmów. Witamy to z zadowoleniem. Jednak i my mamy nadzieję, że obie strony będą szukać rozwiązań. Mówiąc o sytuacji w Afganistanie premier zwrócił uwagę na trudność, jakie istnieją w stosunkach afgańsko-pakistańskich.

Premier Indii Morarji Desai

14 dni temu Indii rozpoczęła wyprawę w PRL

Minister spraw zagranicznych PRL zakończył rozmowy w Finlandii

HELSINKI (PAP). Premier Finlandii, Mauno Koivisto przyjął 12 bm. ministra spraw zagranicznych PRL, Ewę Wójcik, bawiącego z oficjalną wizytą w tym kraju.

W rozmowie poruszono szereg aktualnych problemów międzynarodowych, w tym przede wszystkim sprawy bezpieczeństwa i zagwarantowania wysiłku zbrojeń.

Podkreślono również pomysł o stałym polsko-fińskich stosunkach dwustronnych w wszystkich dziedzinach i pragnienie obu stron dalszego ich rozwijania.

W spotkaniu uczestniczył ambasador PRL w Finlandii, Wincenty Winiński.

Min. Wójcik spotkał się we wtorek z ministrem handlu zagranicznego Finlandii, Esko Rekola.

Wtorek był ostatnim dniem rozmów oficjalnych min. Wójcik, który w środę wraca do kraju.

przypraw, pasze, tekstyla i skóry. W naszym eksporcie zaś dominują wyroby przemysłu chemicznego, głównie miedzi i stali, cement, olej rzepakowy i wyroby metalurgiczne. W br. dostarczamy do Indii pierwsze statki z serii sześciu zamówionych przez ten kraj. Zakontraktowane już zostały dostawy w br. 85 tys. ton wyrobów hutniczych o wartości ok. 30 mln dolarów. Rozwija się też współpraca naukowo-techniczna, której podstawowymi formami pozostaje wymiana naukowców i stypendystów. W Polsce w ub. r. przebywało 56 naukowców indyjskich i 35 stypendystów na studiach wyższych i doktoranckich. Rozwija się również współpraca kulturalna, podlegająca informacji o Indiach, o życiu społecznym tego kraju, o sztuce i literaturze. Przyjaźni Polsko-Indyjskiej.

Rozpoczynająca się w czwartek wizyta premiera Desai

doda niewątpliwie nowych impulsów tej — jak widać — szerokiej i owocnej współpracy obu krajów.

Morarji Desai urodził się 29

lutego 1906 r. w wiosce Bhadeli, w południowych Indiach. W 1918 r. rozpoczął brawala 12 lat prace w administracji lokalnej w prowincji Bombaj. W 1931 roku został członkiem Kongresu Indyjskiego Komitetu Kongresu Narodowego (dziś Indyjski Komitet Narodowy).

Po odzyskaniu przez Indie niepodległości w 1947 r. M. Desai został (w 1952 r.) pierwszym szefem rządu stanowego Bombaj i pozostał nim do czasu reorganizacji stanowej struktury państwa w 1956 r. W latach 1956-1963 pełnił ministerialne funkcje w rządzie centralnym J. Nehru.

W gabinecie J. Gandhiego w 1967 roku objął funkcję wicepremiera i ministra finansów. W latach 1967-1971 pełnił funkcję premiera państwa. W tym samym roku w marcowych wyborach powszechnych wybrany został przewodniczącym frakcji parlamentarnej „Janata Party” i zaprzysiężony jako premier.

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

Wizyta Desai w Polsce

6 X NIE MA SPRAWY!

Dwóch Szkotów:

- Grałem wczoraj w tenisa z Mac Gregorem i nie masz pojęcia jak się musiałem na biegać...

- Niemożliwe...

Mac Gregor to słaby gracz!

- To prawda, ale myśmy grali jedną rakieta...

Wybrał: R. TWARDUCH

Rysunki: Pawliha, Roach, Eulenspiegel i Szulota

KRYŻÓWKA NR 84

POZIOMO: 1. stop zalaża z węgl m i innymi pierwiastkami, 5. nawał, 10. pomściła śmierć ojca pomagając Orestesowi w zgładzeniu matki i Egiasta, 12. znak zodiaku, 13. nauka o budowie i działaniu Ziemi, 14. przrząd, instrument, 16. zbudował pierwszy silnik wysokoprężny, 18. imię jednego z poprzedników K. Waldehima, 19. zdobywcę, 21. odpowiedni moment, czas, 22. morenowe jezioro w pd. części Pojezierza Olsztyńskiego, 24. skrót przy nazwach instytucji części Austro - Węgier, 26. taniec ludowy, 27. sąsied Kuwejtu, 30. miasto wojewódzkie, 31. kuzynka boja, 33. nie każdy mieszka w ilu, 35. kręweńka o drobnych, różowofioletowych kwiatach, 38. zamek, 39. duża cienka gałazka, 40. benzyna z dodatkami plwiny eilowego, 41. przywódca zbójków tatarskich, 42. motyw dekoracyjny w formie spłotu liści.

1	2	5	4	5	6	7	8	9
10			11					
13								
16				15				
19	20			21				
22	23			24	25			
26	27			28	29			
30				31		32		
33		35	36			37	38	
39			40					
41					42			

gła nordycka, 34. jakosć, forma, poziom, 38. jeden z najpiękniejszych topiwnych meta- li, 37. czarny w tali.

A oto prawidłowe rozwiązanie krzyżówki nr 82:

POZIOMO: Zofia, mławka, Eforie, Laos, Lermontow, szef, czekan, Ra, pauza, Linz, alergja, turkus, Leon, norma, kiur, sójka, Legnica, jazz.

PIONOWO: Zelandia, oferta, forteca, menisk, Zytawa, Aloes, wawrzynek, kobierzec, to, Stefani, menzura, niepokoi, Pluton, zguba, las, islam, tunel, rartg, wyraz, luk, Men, osa, mi.

Rozwiązania dzisiejszej krzyżówki należy nadsyłać pod adresem redakcji "Trybuny Robotniczej" Katowickiej ul. Mysłowska 12, w dopiskiem "Krzyżówka nr 84 - Sroda", w terminie 10 dni i na kartkach pocztowych. Wśród kartek z prawidłowymi rozwiązaniami zostaną rozlosowane nagrody książkowe.

Nagrody za prawidłowe rozwiązanie krzyżówki nr 81 wylosowali: Lucjan Bański 63-500 Ostrzeszów ul. Bohaterów Stalingradu 7, Jan Szczepaniak 44-240 Zory ul. Polwarczka 4, Robert Dudy 43-186 Gardawice, Oczesze - Zawisł ul. Mikolowska 14, Krystyna Łazarewicz 41-709 Ruda Śląska ul. Wawrzynskiego 17/15, Zofia i Marian Drewniak Olsztyn ul. Staffa 2/10.

Inną często stosowaną kombinacją jest 6.8.9 ale po 6.8.9.10 7.8.9.10 8.9.10 9.10.11 10.11.12 11.12.13 12.13.14 13.14.15 14.15.16 15.16.17 16.17.18 17.18.19 18.19.20 19.20.21 20.21.22 21.22.23 22.23.24 23.24.25 24.25.26 25.26.27 26.27.28 27.28.29 28.29.30 29.30.31 30.31.32 31.32.33 32.33.34 33.34.35 34.35.36 35.36.37 36.37.38 37.38.39 38.39.40 39.40.41 40.41.42 41.42.43 42.43.44 43.44.45 44.45.46 45.46.47 46.47.48 47.48.49 48.49.50 49.50.51 50.51.52 51.52.53 52.53.54 53.54.55 54.55.56 55.56.57 56.57.58 57.58.59 58.59.60 59.60.61 60.61.62 61.62.63 62.63.64 63.64.65 64.65.66 65.66.67 66.67.68 67.68.69 68.69.70 69.70.71 70.71.72 71.72.73 72.73.74 73.74.75 74.75.76 75.76.77 76.77.78 77.78.79 78.79.80 79.80.81 80.81.82 81.82.83 82.83.84 83.84.85 84.85.86 85.86.87 86.87.88 87.88.89 88.89.90 89.90.91 90.91.92 91.92.93 92.93.94 93.94.95 94.95.96 95.96.97 96.97.98 97.98.99 98.99.100

24.Hg+4 Kh 25.Sg+6 Kg7 26.Sf+7 z wygrana białych. 27.Hf+8 28.Hg+9 29.Hf+10 30.Hg+11 31.Hf+12 32.Hg+13 33.Hf+14 34.Hg+15 35.Hf+16 36.Hg+17 37.Hf+18 38.Hg+19 39.Hf+20 40.Hg+21 41.Hf+22 42.Hg+23 43.Hf+24 44.Hg+25 45.Hf+26 46.Hg+27 47.Hf+28 48.Hg+29 49.Hf+30 50.Hg+31 51.Hf+32 52.Hg+33 53.Hf+34 54.Hg+35 55.Hf+36 56.Hg+37 57.Hf+38 58.Hg+39 59.Hf+40 60.Hg+41 61.Hf+42 62.Hg+43 63.Hf+44 64.Hg+45 65.Hf+46 66.Hg+47 67.Hf+48 68.Hg+49 69.Hf+50 70.Hg+51 71.Hf+52 72.Hg+53 73.Hf+54 74.Hg+55 75.Hf+56 76.Hg+57 77.Hf+58 78.Hg+59 79.Hf+60 80.Hg+61 81.Hf+62 82.Hg+63 83.Hf+64 84.Hg+65 85.Hf+66 86.Hg+67 87.Hf+68 88.Hg+69 89.Hf+70 90.Hg+71 91.Hf+72 92.Hg+73 93.Hf+74 94.Hg+75 95.Hf+76 96.Hg+77 97.Hf+78 98.Hg+79 99.Hf+80 100.Hg+81

1.H:3 NAGRODY za prawidłowe rozwiązanie zadania Nr 358 wylosowali: Stanisław Pogoda 32-500 Chranów ul. Zabia 8/51, Adam Grześka 32-520 Jazowa ul. II. Koszarowa 8, Zbigniew Gierak 43-280 Gozawice ul. Rolna 1.

1.H:3

2.H:3

3.H:3

4.H:3

5.H:3

6.H:3

7.H:3

8.H:3

9.H:3

10.H:3

11.H:3

12.H:3

13.H:3

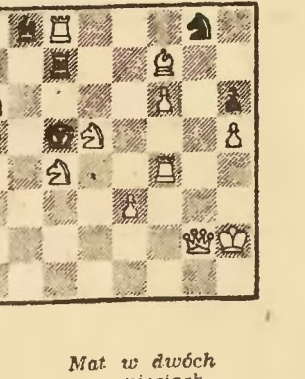
SZACH - MAT

Redaguje: WŁADYSŁAW LITMANOWICZ

Zadanie Nr 361

V. Sebastia (Hiszpania)

"Problemas" 1979 r.

Mat w dwóch posunięciach

ROZWIĄZANIA zadań prosimy przysyłać w terminie 10 dni na kartkach pocztowych pod adresem: "Trybuna Robotnicza" Katowice, ul. Mysłowska 12, w dopiskiem: "Szach - Mat" zadanie Nr 361. Za prawidłowe rozwiązanie wylosowane zostaną nagrody książkowe.

Obrona Nimzowitscha

grana w międzynarodowym turnieju w Monachium, 1979 r.

Białe: B. SPASSKI.

Czarne: R. HUBNER.

1.d4 Sf6 2.e4 Sg6 3.Sd3

4.e3 5.Sg2 6.Sg3

7.Sf4 8.Sf3 9.Sf2 10.Sf1

11.Sf2 12.Sf3 13.Sf4 14.Sf5

15.Sf6 16.Sf7 17.Sf8 18.Sf9

19.Sf0 20.Sf1 21.Sf2 22.Sf3

23.Sf4 24.Sf5 25.Sf6 26.Sf7

27.Sf8 28.Sf9 29.Sf0 30.Sf1

31.Sf2 32.Sf3 33.Sf4 34.Sf5

35.Sf6 36.Sf7 37.Sf8 38.Sf9

39.Sf0 40.Sf1 41.Sf2 42.Sf3

43.Sf4 44.Sf5 45.Sf6 46.Sf7

47.Sf8 48.Sf9 49.Sf0 50.Sf1

51.Sf2 52.Sf3 53.Sf4 54.Sf5

55.Sf6 56.Sf7 57.Sf8 58.Sf9

59.Sf0 60.Sf1 61.Sf2 62.Sf3

63.Sf4 64.Sf5 65.Sf6 66.Sf7

67.Sf8 68.Sf9 69.Sf0 70.Sf1

71.Sf2 72.Sf3 73.Sf4 74.Sf5

75.Sf6 76.Sf7 77.Sf8 78.Sf9

79.Sf0 80.Sf1 81.Sf2 82.Sf3

83.Sf4 84.Sf5 85.Sf6 86.Sf7

87.Sf8 88.Sf9 89.Sf0 90.Sf1

91.Sf2 92.Sf3 93.Sf4 94.Sf5

95.Sf6 96.Sf7 97.Sf8 98.Sf9

99.Sf0 100.Sf1 101.Sf2 102.Sf3

103.Sf4 104.Sf5 105.Sf6 106.Sf7

107.Sf8 108.Sf9 109.Sf0 110.Sf1

111.Sf2 112.Sf3 113.Sf4 114.Sf5

115.Sf6 116.Sf7 117.Sf8 118.Sf9

119.Sf0 120.Sf1 121.Sf2 122.Sf3

123.Sf4 124.Sf5 125.Sf6 126.Sf7

127.Sf8 128.Sf9 129.Sf0 130.Sf1

131.Sf2 132.Sf3 133.Sf4 134.Sf5

135.Sf6 136.Sf7 137.Sf8 138.Sf9

139.Sf0 140.Sf1 141.Sf2 142.Sf3

143.Sf4 144.Sf5 145.Sf6 146.Sf7

147.Sf8 148.Sf9 149.Sf0 150.Sf1

151.Sf2 152.Sf3 153.Sf4 154.Sf5

155.Sf6 156.Sf7 157.Sf8 158.Sf9

159.Sf0 160.Sf1 161.Sf2 162.Sf3

163.Sf4 164.Sf5 165.Sf6 166.Sf7

167.Sf8 168.Sf9 169.Sf0 170.Sf1

171.Sf2 172.Sf3 173.Sf4 174.Sf5

175.Sf6 176.Sf7 177.Sf8 178.Sf9

179.Sf0 180.Sf1 181.Sf2 182.Sf3

183.Sf4 184.Sf5 185.Sf6 186.Sf7

187.Sf8 188.Sf9 189.Sf0 190.Sf1

191.Sf2 192.Sf3 193.Sf4 194.Sf5

195.Sf6 196.Sf7 197.Sf8 198.Sf9

199.Sf0 200.Sf1 201.Sf2 202.Sf3

203.Sf4 204.Sf5 205.Sf6 206.Sf7

207.Sf8 208.Sf9 209.Sf0 210.Sf1

211.Sf2 212.Sf3 213.Sf4 214.Sf5

215.Sf6 216.Sf7 217.Sf8 218.Sf9

219.Sf0 220.Sf1 221.Sf2 222.Sf3

223.Sf4 224.Sf5 225.Sf6 226.Sf7

227.Sf8 228.Sf9 229.Sf0 230.Sf1

231.Sf2 232.Sf3 233.Sf4 234.Sf5

235.Sf6 236.Sf7 237.Sf8 238.Sf9

239.Sf0 240.Sf1 241.Sf2 242.Sf3

243.Sf4 244.Sf5 245.Sf6 246.Sf7

247.Sf8 248.Sf9 249.Sf0 250.Sf1

251.Sf2 252.Sf3 253.Sf4 254.Sf5

255.Sf6 256.Sf7 257.Sf8 258.Sf9

259.Sf0 260.Sf1 261.Sf2 262.Sf3

263.Sf4 264.Sf5 265.Sf6 266.Sf7

267.Sf8 268.Sf9 269.Sf0 270.Sf1

271.Sf2 272.Sf3 273.Sf4 274.Sf5

275.Sf6 276.Sf7 277.Sf8 278.Sf9

279.Sf0 280.Sf1 281.Sf2 282.Sf3

283.Sf4 284.Sf5 285.Sf6 286.Sf7

287.Sf8 288.Sf9 289.Sf0 290.Sf1

291.Sf2 292.Sf3 293.Sf4 294.Sf5

295.Sf6 296.Sf7 297.Sf8 298.Sf9

299.Sf0 300.Sf1 301.Sf2 302.Sf3

303.Sf4 304.Sf5 305.Sf6 306.Sf7

307.Sf8 308.Sf9 309.Sf0 310.Sf1

311.Sf2 312.Sf3 313.Sf4 314.Sf5

315.Sf6 316.Sf7 317.Sf8 318.Sf9

319.Sf0 320.Sf1 321.Sf2 322.Sf3

323.Sf4 324.Sf5 325.Sf6 326.Sf7

327.Sf8 328.Sf9 329.Sf0 330.Sf1

331.Sf2 332.Sf3 333.Sf4 334.Sf5

335.Sf6 336.Sf7 337.Sf8 338.Sf9

339.Sf0 340.Sf1 341.Sf2 342.Sf3

343.Sf4 344.Sf5 345.Sf6 346.Sf7

347.Sf8 348.Sf9 349.Sf0 350.Sf1

351.Sf2 352.Sf3 353.Sf4 354.Sf5

355.Sf6 356.Sf7 357.Sf8 358.Sf9

359.Sf0 360.Sf1 361.Sf2 362.Sf3

363.Sf4 364.Sf5 365.Sf6 366.Sf7

367.Sf8 368.Sf9 369.Sf0 370.Sf1

371.Sf2 372.Sf3 373.Sf4 374.Sf5

375.Sf6 376.Sf7 377.Sf8 378.Sf9

379.Sf0 380.Sf1 381.Sf2 382.Sf3

383.Sf4 384.Sf5 385.Sf6 386.Sf7

387.Sf8 388.Sf9 389.Sf0 390.Sf1

391.Sf2 392.Sf3 393.Sf4 394.Sf5

395.Sf6 396.Sf7 397.Sf8 398.Sf9

399.Sf0 400.Sf1 401.Sf2 402.Sf3

403.Sf4 404.Sf5 405.Sf6 406.Sf7

407.Sf8 408.Sf9 409.Sf0 410.Sf1

411.Sf2 412.Sf3 413.Sf4 414.Sf5

415.Sf6 416.Sf7 417.Sf8 418.Sf9

419.Sf0 420.Sf1 421.Sf2 422.Sf3

423.Sf4 424.Sf5 425.Sf6 426.Sf7

427.Sf8 428.Sf9 429.Sf0 430.Sf1

431.Sf2 432.Sf3 433.Sf4 434.Sf5

435.Sf6 436.Sf7 437.Sf8 438.Sf9

439.Sf0 440.Sf1 441.Sf2 442.Sf3

443.Sf4 444.Sf5 445.Sf6 446.Sf7

447.Sf8 448.Sf9 449.Sf0 450.Sf1

451.Sf2 452.Sf3 453.Sf4 454.Sf5

455.Sf6 456.Sf7 457.Sf8 458.Sf9

459.Sf0 460.Sf1 461.Sf2 462.Sf3

463.Sf4 464.Sf5 465.Sf6 466.Sf7

467.Sf8 468.Sf9 469.Sf0 470.Sf1

471.Sf2 472.Sf3 473.Sf4 474.Sf5

475.Sf6 476.Sf7 477.Sf8 478.Sf9

479.Sf0 480.Sf1 481.Sf2 482.Sf3

483.Sf4 484.Sf5 485.Sf6 486.Sf7</

